Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 439
Vineri 11 iulie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Muncă spornică — recolte mari

Nu odată am scris despre gospodăria colectivă din Goicea Mică, regiunea Craiova. Veștilor bune publicate pînă acum le mai adăugăm una: orzul treierat de curînd a dat o producție medie la hectar de 2.500 kg.

In planul de producție era planificată o recoltă de 2.200 kg. la ha. O producție bună în plan, foarte bună în realitate. Este un „secret" al muncii colective.

★

Pe aria colectiviștilor din Izbiceni, raionul Caracul, a început să duduie batoza. Stogurile se micșorează văzînd cu ochii. Șuvoiul de boabe curge necontenit în saci.

— Orzul a dat în medie 2.300 kg. la ha — anunță cu bucurie cantaragiul gospodăriei.

Insuflețiți, colectiviștii aruncă în gura flămîndă a batozei snopii grei din primul stog de grîu.

★

La sediul colectivei din Ceacu, regiunea București, nici țipenie de om. Toți colectiviștii au plecat la cîmp. Pînă și Elena Davidescu soră la punctul sanitar al gospodăriei s-a dus și ea să ajute la strîngerea recoltei. Oamenii se așteptau la o recoltă bună. In pămîntul lucrat de S.M.T., au pus numai sămînță aleasă. Apoi în primăvară, nu dăduseră răgaz buruienilor să crească. Au terminat treierișul grîului de pe prima tarla de 100 de ha. unde cu un an în urmă fusese mazăre. Media la hectar de 3.000 kg. grîu, le-a întrecut toate așteptările.

Pentru fondul central al STATULUI

1.200 vagoane într-o zi

Duminica trecută, muncitorii gospodăriilor agricole de stat din întreaga țară au recoltat și treierat din plin, trimițînd apoi la bazele de recepție pentru fondul central de cereale al statului, 1.200 vagoane de grîu.

Grîu de pe Bărăgan

Ca în fiecare an, harnicii colectiviști din comuna Ștefan Vodă, raionul Călărași, se numără printre fruntași atît la recoltatul cerealelor cît și la predarea produselor contractate cu statul. Deunăzi, îndată după treieriș, ei au transportat la baza de recepție cantitatea de 12.000 kg grîu în contul contractului de vînzare a cerealelor din recolta acestui an.

Pentru muncile S. M. T.

Lucrînd ogoarele cu mașinile și tractoarele S.M.T., colectiviștii din comuna Masloc, raionul Aiud, regiunea Cluj, au obținut în acest an o producție de 4.400 kg de orz la ha. După treieriș, prima lor grijă a fost aceea de a se achita de plata pentru muncile S.M.T., în care scop, din primele boabe, au transportat la magaziile statului circa 2.000 kg de orz de calitate superioară.

Direct la siloz

In numai trei zile, gospodăria agricolă de stat Borănești, raionul Urziceni, recoltînd cu 25 de combine, a trimis drept la siloz aproape 100 vagoane de grîu. O grijă deosebită a conducerii gospodăriei este și aceea ca grîul livrat statului să fie de cea mai bună calitate, lucru pentru care au fost puse în funcție două batoze care selectează, mai ales, grîul recoltat de pe marginea tarlalelor.

PENTRU CA NICI UN BOB SĂ NU SE PIARDĂ

Ritmul recoltării în gospodăriile de stat trebuie intensificat

În actuala campanie de vară, gospodăriilor agricole de stat le revine o sarcină deosebit de importantă: ele vor trebui să predea statului cel puțin 400.000 de tone de grîu și secară. Dacă luăm în considerare producțiile obținute pînă acum de unele unități este limpede că sarcina de mai sus este pe deplin realizabilă. Astfel gospodăriile Jegălia și Bordușani din regiunea Constanța au obținut cîte 2.490 kg grîu la ha. Producții de peste 2.000 kg grîu la ha au realizat și alte unități din regiunile București, Galați, Oradea etc. Problema care se ridică însă este ca întreaga recoltă să fie strînsă într-un timp cît mai scurt, astfel încît nici un bob să nu se piardă.

Trebuie să arătăm însă că gospodăriile agricole de stat nu execută recoltatul pe măsura posibilităților. Astfel, în regiunile de sud ale țării, unde recoltatul se desfășoară din plin, viteza zilnică de lucru planificată nu a fost realizată decît în proporție de 28 la sută în Trustul Constanța, 29 la sută în Trustul Galați, 52 la sută în Trustul București. In asemenea situație e de la sine înțeles că recoltatul este întîrziat peste măsură de mult și aceasta va provoca mari pierderi de boabe prin scuturare.

PRINCIPALUL MIJLOC PENTRU SCURTAREA PERIOADEI DE SECERIȘ ȘI TREIERIȘ ȘI REDUCEREA PIERDERILOR DE BOABE TREBUIE SA-L CONSTITUIE FOLOSIREA CU MAXIMUM DE RANDAMENT A MAȘINILOR ȘI MAI CU SEAMA A CELOR 5.500 DE COMBINE DE CARE UNITĂȚILE LE AU ÎN DOTARE. Iată însă că mai sînt unele gospodării care nu folosesc cum se cuvine aceste mașini. De pildă, se constată că la unele combine capacele de la ventilatoare și elevatoare nu sînt bine închise, din care cauză multe boabe curg pe jos. De asemenea, în multe părți combinele nu intră în lan decît tîrziu, după ora 10, cînd grîul s-a zvîntat de rouă. Consecința? Se irosesc multe ore bune de lucru și se întîrzie recoltatul. Avînd în vedere că în regiunile de sud ale țării grîul a depășit de acum faza de coacere în pîrgă și există pericolul ca mari cantități să se piardă din cauza ploilor și vînturilor de vară, recomandăm gospodăriilor agricole de stat să folosească în orele de dimineață secerătorile-legători pentru a intensifica la maximum ritmul de recoltare. Grîul secerat astfel va fi ulterior treierat cu combinele pentru a se înlătura transportul pe arie, ceea ce ar provoca nu numai pierderi de boabe, ci și cheltuieli inutile care ar încărca prețul de cost. În ceea ce privește locurile unde nu se poate intra cu combina și secerătoarea-legătoare, acestea trebuie să fie secerate cu mijloace simple, iar recolta să fie transportată repede și cu grijă la arie, unde batozele să funcționeze neîntrerupt pentru ca treierișul să dureze cît mai puțin.

Pe măsură ce recoltează grînele, gospodăriile agricole de stat trebuie să asigure și transportul lor direct de la combină sau de pe arie la bazele de recepție. O grijă deosebită trebuie acordată recoltării cerealelor recunoscute ca bune de sămînță, evitîndu-se amestecul de soiuri. Acestea vor trebui transportate și depozitate separat.

In această privință trebuie să subliniem faptul că în regiunile Constanța, Galați și altele, mari cantități de boabe au rămas pe arie, deoarece gospodăriile nu au avut cu ce să le transporte. Pentru a rezolva aceste greutăți este necesar ca unitățile să ia măsuri să-și asigure prin I.R.T.A. autocamioanele necesare.

(Continuare din pag. a 3-a)

Membrii întovărășirii agricole „Progresul Socialismului" din comuna Popești-Leordeni, regiunea București, pregătind primul transport de grîu pentru baza de recepție.

Mai multă atenție organizării secerișului

RAID-ANCHETA în RAIONUL PLOEȘTI

In orice comună a raionului Ploești ai poposi în aceste zile, poți constata că păioasele sînt atît de răscoapte, încît orice vînt ușor ce trece peste lanuri, scutură spicele, împînzind miriștile cu boabe.

Oamenii muncii de pe ogoarele acestui raion se străduiesc să strîngă cît mai grabnic recolta de păioase. La gospodăria de stat Movila Vulpii au fost recoltate cu combinele aproape 200 de hectare cu orz și 100 de ha cu grîu. Suprafețe asemănătoare au fost recoltate și la gospodăria de stat Rîfov. De asemenea, la gospodăriile colective din Valea Călugărească, Păulești și Tîrgșorul Vechi, folosindu-se combinele recoltatul grîului a fost terminat.

Trebuie subliniat însă că față de posibilitățile existente în raion lucrările de recoltare sînt mult rămase în urmă. Pînă zilele trecute, în acest raion fuseseră recoltate numai 2.850 ha cu grîu din cele 10.009 ha cultivate. Dar dacă — așa cum se va vedea mai jos — de bine de rău mașinile S.M.T.-urilor Buda și Drăgănești ca și cele din sectorul individual, sînt totuși folosite într-o oarecare măsură la seceriș, despre treieriș aproape că nici nu se vorbește în raion, încît de pe acum s-a și creat un serios decalaj între aceste două lucrări (în întreg raionul n-au fost treierate decît 22 ha cu grîu și acestea nu cu batozele ci cu combinele S.M.T.-urilor Bărcănești și Buda, la cîteva gospodării colective). Cauza principală a rămînerii în urmă îndeosebi cu muncile de treieriș în raionul Ploești, constă în primul rînd în faptul că pînă acum n-a existat nici o preocupare serioasă pentru amenajarea ariilor. La secția agricolă a raionului se știe că din cele 82 de arii planificate, au fost amenajate 52, între care 11 arii electrificate. Realitatea din teren însă dovedește că prin amenajare, în acest raion s-a înțeles numai aducerea batozelor la locul de treier și atît. Nu se făcuseră încă brîurile de arătură, nu se organizaseră pichetele de incendiu și nu se construise-

AL. RAICU

(Continuare în pag. a 3-a)

Pentru buna funcționare a bazelor de recepție

Pînă la 9 iulie, în gospodăriile agricole de stat, orzul de toamnă a fost recoltat în procent de 82 la sută, această lucrare terminîndu-se în unitățile din cadrul trusturilor București și Craiova. De asemenea, grîul din aceste unități a fost recoltat în procent de 30 la sută, cele mai mari suprafețe secerate și treierate, aflîndu-se în regiunile București, Craiova, Pitești și Ploești.

Trebuie subliniat însă, că predările de cereale nu s-au făcut în același ritm cu recoltatul.

La bazele de recepție din Ianca, Filimon Sîrbu și Cioara Doicești din regiunea Galați, camioanele încărcate cu grîu din noua recoltă, trimise de către gospodăriile de stat au trebuit să se înapoieze la sediul unităților, deoarece nu au fost create condiții bune pentru descărcarea și depozitarea grînelor la baza de recepție din comuna Vintileanca, regiunea Ploești, magaziile destinate depozitării grîului sînt încă ocupate cu baloturi de tutun care, dacă s-ar fi luat măsuri din vreme, puteau fi transportate în alte locuri.

Delegații trimiși de către gospodăriile de stat să predea grîul au constatat că la bazele de recepție nu s-a asigurat personalul necesar bunei desfășurări a primirii cerealelor. La multe baze lipsesc încă magazionerii, cantaragii, laboranții etc. Din această cauză, de pildă, camioanele pline cu grîne sosite de la gospodăriile de stat din raion la baza de recepție din Oltenița, au trebuit să staționeze aci timp îndelungat pînă ce s-au efectuat predările. La fel s-au petrecut lucrurile și la bazele de recepție din Călărași, Urziceni etc.

Se impune ca organele în drept să ia de urgență măsuri pentru ca munca la bazele de recepție să se desfășoare în cele mai bune condiții. În acest scop, este nevoie să se asigure în cîteva zile personalul de specialitate necesar primirii cerealelor și să se repare întregul utilaj de laborator și cîntărire a cerealelor. Pentru ca gospodăriile de stat să-și poată îndeplini la timp planul de predare al cerealelor, îndeosebi în regiunile mari producătoare de cereale cum sînt: Constanța, Craiova, București, Galați și Timișoara, se impune ca munca la bazele de recepție să fie asigurată în 2 schimburi, lucrîndu-se și în cursul nopții.

Colectiviștii în campanie

Membrii gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din comuna Valea Cînepei, raionul Brăila, lucrează cu rîvnă la recoltarea păioaselor. Pe tarlalele acestei gospodării se află zeci de femei și bărbați care au secerat cu ajutorul celor 8 secerători-legători ale S.M.T.-ului „1 Mai"-Brăila, 692 ha. din cele 813 ha. de grîu.

De asemenea, harnicii colectiviști au terminat la timp și seceratul celor 130 de ha. orz. In prezent cele două batoze care sînt alimentate cu snopi direct din căruțe au treierat peste 8.000 kg. grîu boabe, iar combina S.M.T.-ului „1 Mai" a recoltat 10.000 kg. de grîu boabe.

Din primele boabe treierate colectiviștii au transportat la baza de recepție peste 7.000 kg. grîu în contul celor 200 tone grîu contractate cu statul.

Paralel cu muncile de recoltare, ei se îngrijesc și de asigurarea hranei animalelor. Astfel, au fost însilozate pînă acum 40 tone porumb furajer, și au fost însămînțate în miriște peste 40 ha. cu porumb furajer masă verde.

TASLAOANU VASILICA
corespondent

In raionul Istria

învățămintele consfătuirii de la Constanța să fie folosite mai bine!

Dezvoltarea sectorului zootehnic în gospodăriile agricole colective a fost una din problemele dezbătute pe larg la recenta sesiune a sfatului popular raional Istria. Din raport și din discuțiile purtate de deputați, a reieșit că efectivele de animale au crescut mult față de anul trecut. Numărul taurinelor a sporit cu 292 de capete, dintre care 150 vaci de lapte, al porcinelor cu 1.541, al ovinelor cu 16.000, iar al păsărilor cu circa 23.000.

Sînt unele gospodării printre care cele din comunele Satu Nou, Jurilofca, Panduru și altele, care anul trecut n-au avut nici o vacă de lapte și nici o pasăre. In prezent, aceste gospodării au început să-și înjghebeze ferme de vaci de la care s-au obținut în medie, în timp de șase luni, 1.200 de litri de lapte. Ele își dezvoltă cu precădere și ramura creșterii păsărilor.

Cu toate acestea, creșterea numărului de animale în gospodăriile colective din raionul Istria a rămas în urmă față de prevederile planului de perspectivă. Din creditele acordate de stat pentru cumpărarea de animale, s-au cheltuit doar 60 la sută, iar din fondurile proprii ale gospodăriilor colective, 25 la sută. Această rămînere în urmă se datorește, în special, unor consilii de conducere ale gospodăriilor colective cum sînt cele din comunele Vasile Alecsandri, Slava Cercheză și altele. Nedînd atenția cuvenită achiziționării de animale, consiliile de conducere ale acestor gospodării au îndeplinit planul de perspectivă pe anul în curs în proporție de numai 30 la sută la taurine și 40 la sută la porcine.

O altă ramură a zootehniei care bate încă pasul pe loc, este și creșterea păsărilor și în special a păsărilor de apă. In raionul Istria sînt posibilități de a se crește un număr mare de rațe și gîște. Posibilitățile acestea nu sînt folosite însă din plin.

Pe întreg raionul sînt de construit 83 de grajduri, 26 saivane, 32 cotețe de păsări, 30 de maternități pentru scroafe etc. Puține din acestea au fost terminate. Nerealizarea planului de construcții zootehnice se datorește în mare parte lipsei de material lemnos. Uniunea raională a cooperativelor de consum n-a aprovizionat în suficientă măsură gospodăriile colective cu materialele necesare, iar Comitetul Executiv Centrocoop și comitetul executiv al sfatului popular raional n-au controlat cum această unitate își îndeplinește obligațiile. Nu-i mai puțin adevărat că lipsa unor materiale se putea înlocui cu materiale din bogatele resurse locale. Se știe că în raionul Istria, la gospodăria colectivă Sinoie, s-au executat în anii trecuți primele construcții stuf-arc care au dat foarte bune rezultate. Oare alte gospodării din acest raion n-ar fi putut să execute asemenea construcții? Stuful se găsește din belșug aproape în fiecare gospodărie colectivă. E nevoie doar de inițiativă și de mai mult spirit gospodăresc. In acest sens, organele raionale și regionale, de stat și agricole au datoria să dea mai mult ajutor gospodăriilor colective, ajutîndu-le să se orienteze mai bine.

O altă problemă importantă legată de creșterea animalelor este și aceea a asigurării bazei furajere. Suprafețele repartizate bazei furajere sînt insuficiente. Din păcate nici aceste suprafețe nu sînt exploatate cu maximum de randament. Pășunile naturale existente au o productivitate scăzută la hectar, din cauză că pe aceste pășuni nu s-au făcut lucrările de întreținere necesare. Pășuni ca cele din comunele Beidaud, Neatîrnarea și Vasile Alecsandri sînt pline de scaieți și bălării. Productivitatea acestor pășuni se putea ridica dacă sfaturile populare comunale și consiliile de conducere a gospodăriilor colective luau măsuri de amenajare. Fonduri existau suficiente: circa 400.000 de lei alocați de stat.

O altă problemă importantă căreia nu i s-a dat atenție în această perioadă, este însilozarea furajelor și în special a stufului. Cele 42 de gospodării colective au de însilozat circa 64.000 de tone de porumb. Suprafața însămînțată cu această cultură este prea mică față de cantitățile de porumb planificate pentru însilozare. De aceea, este necesar ca gospodăriile agricole colective să-și completeze necesarul de nutreț, însilozînd cît mai mult stuf, ce se găsește în raion în cantități foarte mari, precum și alte plante.

Dacă secțiunea agricolă raională și consiliile de conducere ale gospodăriilor colective vor folosi cu pricepere căile care duc la creșterea sectorului zootehnic, planul de perspectivă pe fiecare gospodărie în parte va fi realizat și chiar depășit.

GH. ROȘU

LA ORDINEA ZILEI

Și produse pentru fondul de bază al gospodăriilor colective

Creșterea necontenită a proprietății obștești este condiția principală a dezvoltării sectorului cooperatist-socialist al agriculturii. Acest adevăr a fost și este verificat în practică de sute de gospodării colective și întovărășiri agricole.

După cum se știe, cel mai de seamă izvor al dezvoltării avuției obștești este fondul de bază de creșterea căruia depinde nemijlocit asigurarea condițiilor pentru reproducția lărgită.

Prin folosirea fondului de bază, unitățile cooperatiste au putința să execute construcții agrozootehnice necesare producției, să dezvolte fermele de animale, să-și procure mijloace de transport etc.

Recomandarea consfătuirii de la Constanța de a se aloca la fondul de bază un anumit procent nu numai din veniturile bănești, ci și din veniturile în natură realizate de gospodăriile colective, a fost primită cu însuflețire de colectiviști. Majoritatea consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective din regiunile Craiova, Constanța, București și altele au hotărît să supună în cel mai scurt timp adunărilor generale propunerea de a se reține pe lîngă bani, un anumit procent din produse pentru creșterea fondului de bază.

Procentul ce va fi reținut variază de la gospodărie la gospodărie potrivit producțiilor realizate și cantităților contractate. Printre numeroasele scrisori primite la redacție în legătură cu această problemă se află și cea trimisă de tovarășul Cristache Petrovici, președintele gospodăriei colective din satul Clinciu, regiunea București. In scrisoarea sa, președintele arată că membrii gospodăriei din Clinciu sînt de părere ca din producția de grîu, în cazul cînd s-a contractat cu statul 32 la sută, să se rețină pentru fondul de bază 8 la sută; cei care au semnat contracte numai pentru 25 la sută să rețină 15 la sută și așa mai departe. In ce privește reținerile din recolta de porumb, colectiviștii din Clinciu sînt de părere ca procentul să fie ceva mai mic, ținîndu-se seama de nevoia dezvoltării sectorului zootehnic.

Discutarea grabnică a acestei recomandări în adunările generale a gospodăriilor colective prezintă o mare însemnătate acum. Se desfășoară din plin treierișul păioaselor. In scurt timp, colectiviștii vor primi avansurile. Cu prilejul acestui eveniment, gospodăriile trebuie să cunoască în amănunt cum va fi repartizată producția, cît se va reține pentru sporirea averii obștești.

Un rol deosebit în această acțiune revine colectiviștilor și cadrelor agricole care au participat la consfătuirea de la Constanța, tuturor consiliilor de conducere, inginerilor și tehnicienilor. Cunoscînd situația din unitățile respective, ei au posibilitatea ca, pe bază de calcul, ținînd seama de nevoile de dezvoltare a gospodăriilor, să convingă pe colectiviști de necesitatea creșterii continue a fondului de bază.

Măsurile pentru dezvoltarea sectorului zootehnic și executarea construcțiilor agricole sînt în prezent măsuri pe deplin înțelese de către marea majoritate a colectiviștilor. Un lucru trebuie înțeles limpede. Statul democrat-popular va continua să acorde credite, dar le va acorda cu precădere acelor unități care vor îmbina ajutorul financiar primit din partea statului cu propriile lor mijloace bănești.

Este deci în interesul membrilor gospodăriilor colective să rețină pentru fondul de bază nu numai bani ci și produse care, valorificate prin organele comerciale de stat, vor contribui la creșterea mai rapidă a averii obștești.

IN ACESTE ZILE, PE OGOARE

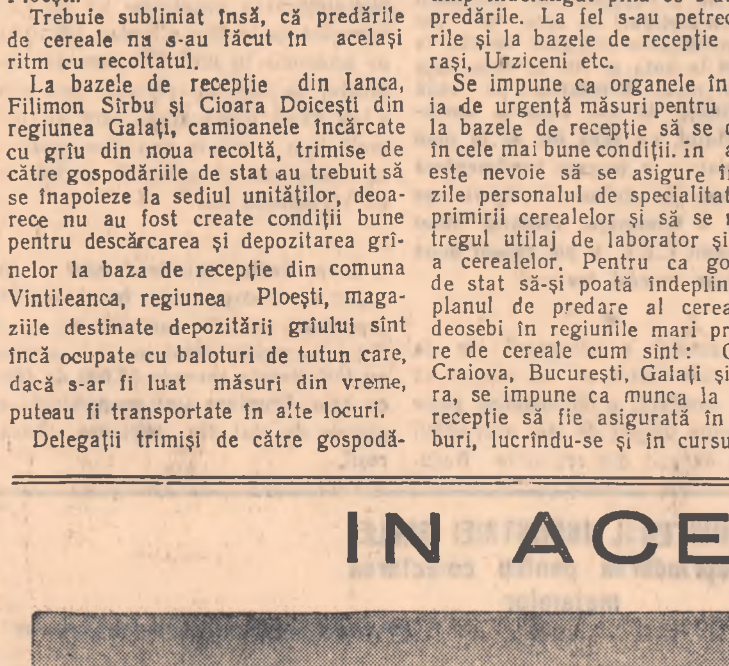

Sîntem în plină lună a lui cuptor și cu greu găsești pe cineva la sediile gospodăriilor agricole de stat sau colective. Muncile agricole sînt în toi, fiecare minut e prețios. Acum, se strînge rodul holdelor, se pune bază recoltei viitoare, se continuă lucrările de îngrijire a culturilor.

...Ne aflăm la gospodăria agricolă de stat din comuna Puchenii Mari, regiunea Ploești. Atenția muncitorilor din această gospodărie este îndreptată în aceste zile spre recoltarea fără pierderi a păioaselor. Nu sînt neglijate însă nici regulile agrotehnice privitoare la întreținerea culturilor prășitoare. Iată în fotografia din stînga pe tractoristul Martin Kremer, executînd cea de a treia prașilă la porumb.

...Aria colectiviștilor din comuna Radu Vodă, regiunea București. Oamenii lucrează cu sîrguință din revărsatul zorilor și pînă la înserat, dornici să strîngă fără pierderi rodul bogat. Cantitatea treierată pînă în prezent, arată că membrii acestei gospodării colective vor obține anul acesta o producție medie în jur de 2.000 kg grîu la ha. (fotografia din mijloc).

...Și în grădinile de legume este destul de lucru. Iată în fotografia din dreapta cîteva muncitoare din brigada condusă de Gheorghe Rizea, de la gospodăria agricolă de stat Romînești, regiunea Ploești, recoltînd varza timpurie. In curînd, legumele vor lua drumul piețelor orașelor.

Foto reportaj de: D. CONSTANTINESCU și GH. MERIȘAN

Din nemărginită dragoste pentru partid și popor

De cîteva clipe forfota și animația de pe coridoare a scăzut treptat. Cîteva glasuri mai puternice se pierd undeva pe săli o dată cu zgomotul pașilor. Probabil că a început ora colectivă de consultații pentru absolvenții facultăților de agronomie și zootehnie din Timișoara care se pregătesc pentru examenul de stat.

E binefăcătoare liniștea aceasta. Gîndurile, amintirile, se înlănțuiesc mai bine, povestirea decurge mai ușor, mai firesc.

Se reîntorc la cei care-i așteaptă

...„Am început să fac stagiul de practică în regiunea Galați pentru a răspunde astfel chemării conducerii Ministerului. Poate că i-am întristat puțin pe părinții mei care locuiesc în Sîntana, regiunea Oradea. Dar nu puteam face altfel decît îmi dicta conștiința. Vă mărturisesc că nici nu-mi închipuiam că sînt atîtea lucruri de făcut în regiunea unde plecam. Cînd am ajuns în satul Chiraftei, comuna Măstican, din raionul Bujoru, gospodăria colectivă de-abia se înființa. A trebuit deci să pornim de la început. Am alcătuit planul de organizare a teritoriului, planul de producție, economic și financiar pe 1958. Am întocmit apoi planul de conducere a gospodăriei, împărțirea terenului pe categorii de folosință, proiectul de organizare, proiectul de perspectivă... Ce să le mai înșir. Le știți și dumneavoastră. Gospodăria colectivă se forma dintr-o întovărășire. Colectiviștii erau deficitari cu stocul de semințe, de furaje, dar aveau multă încredere în viața pe care o începeau, în forțele lor unite. Mi-au plăcut și i-am îndrăgit pe acești oameni primitori, modești, înțelegători Și le datorez mult, fiindcă alături de ei și împreună cu ei am reușit să deschid ochii la toate cele pe care le ai de întîmpinat pe teren. Aproape din moment în moment ni se cerea să acționăm, să rezolvăm situații neprevăzute, să găsim unele soluții noi pe care nu le aflasem în nici o carte. Am înțeles astfel încă odată că și nouă ni se cere pe lîngă pregătire profesională îndrăzneală, spirit creator și mai ales entuziasm, încredere în opera ce o săvîrșești. Activiștii de partid care ne-au înconjurat cu multă grijă și atenție ne-au ajutat să înțelegem și acest lucru".

„Stau uneori în bibliotecă cu cartea deschisă în față și gîndurile îmi zboară la prietenii mei, colectiviștii din Chiraftei. Sînt atîtea lucruri de făcut acolo. Cu sprijinul lor voi realiza planuri mari. Pămîntul este bun. Se pot obține recolte mari dacă folosești agrotehnica înaintată. Sînt condiții optime pentru dezvoltarea zootehniei. Putem crește mii de păsări de apă, vom dezvolta pescuitul, vom folosi stuful pentru îndeletniciri casnice. Văd în mintea mea drumul ridicării acestei gospodării colective de care mă simt atît de legat. Veniți peste doi-trei ani la noi, la Chiraftei. Vă veți convinge atunci că aceste planuri vor fi fost realizate".

Cel care mi-a făcut aceste emoționante destăinuiri e un tînăr absolvent al Facultății de Agronomie din Timișoara, Moldoveanu Petru. Un tînăr însuflețit de năzuințe fierbinți, de idei generoase, încrezător în puterile lui, un om care face cinste celor care l-au crescut și educat.

*

Absolventul Brote Ion are o vorbă blajină, domoală. E de prin părțile Sibiului dar l-a atras perspectiva unei activități deosebite, pasionante. Inflăcărat de avîntul impetuos al regiunii Constanța s-a hotărît să meargă acolo.

...Impreună cu alți colegi ai mei, am cerut să facem stagiul în regiunea Constanța. Avem poate meritul de a fi inițiat o chemare pe țară, atunci în octombrie, căci după exemplul nostru, prin decembrie au venit colegi și din alte centre universitare. La gospodăria agricolă colectivă „Jiul" din comuna Straja, raionul Negru Vodă, unde am fost repartizat, sectorul zootehnic era mai slab organizat decît cel agricol. Nu m-a speriat acest lucru. Am început cu organizarea echipelor. Am întocmit programul de muncă și rațiile pentru animale, supraveghind de asemenea toate lucrările. Am fost lector la un curs zootehnic de trei ani. Lecțiile le-am ținut la casa laborator folosindu-mă de planșe și microfilme. Rezultatele au fost bune și s-a observat în primul rînd în sporirea producției. La vaci, a crescut media de lapte de la 4 litri la 6—7 litri zilnic. A crescut de asemenea, numărul de purcei întărcați. Printr-o mai bună organizare a fermei de oi s-a obținut în medie 6 kg lînă merinos, iar planul la fătări a fost depășit. Ciobanii m-au ajutat să constitui un nucleu de selecție. Am încercat de asemenea incubația ouălor de gîscă, care a dat rezultate bune. Toate aceste realizări au fost posibile și datorită înțelegerii pe care am găsi-o la colectiviștii din Sraja.

Am lăsat la Straja o parte din inima mea, multe și trainice prietenii, de aceea după terminarea examenului de stat mă voi reîntoarce. Și cred că o să le fac o surpriză plăcută colectiviștilor, căci nu mă întorc singur ci cu viitoarea mea soție, care e tot ingineră zootehnistă.

*

Ghițescu Gheorghe este mai vîrstnic. De felul său este de pe Valea Teleajenului. Pe băncile facultății a venit mai tîrziu și este recunoscător partidului, care l-a ajutat și i-a dat posibilitatea să urmeze cursuri superioare. Ca și ceilalți colegi ai săi s-a oferit să facă practica în regiunea Constanța. Și a fost repartizat la gospodăria colectivă din comuna Săveni, raionul Fetești. Stagiul în gospodărie n-a fost deloc ușor. A observat că inginerul agronom nu prea era ascultat în problemele de producție. Din această întîmplare Ghițescu a tras un învățămînt prețios: autoritatea trebuie cîștigată prin fapte, prin realizări. Pentru început și-a propus să se ocupe de ridicarea calificării celor ce munceau în sectorul zootehnic. A ținut vreo 12 lecții de zootehnie și de economie concretă, iar cînd a fost nevoie a pus mîna pe teslă și a făcut iesle sau împreună cu brigadierii a pomestit grajdul. A sfătuit pe colectiviști să îngrașe porci și a reușit să obțină 230 purcei pentru îngrășare. A avut în plan să scoată 1.000 de pui și a scos 4.800 de bucăți. Vacile erau puține și dădeau o producție mică deoarece nu li se asigurase baza furajeră necesară. Bineînțeles că a remediat această situație. Imediat după examenul de stat, cînd se va reîntoarce la Săveni, va merge să cumpere vaci de mai mare productivitate, așa cum s-a hotărît în adunarea generală. Deocamdată în sectorul ovin a pus ordine. Dar cîte nu mai rămîn de făcut pentru dezvoltarea armonioasă și completă a gospodăriei colective. Va munci însă fără preget căci și-a legat indestructibil viața de această frumoasă profesiune.

Pentru meritele sale colectiviștii din Săveni l-au ales pe inginerul zootehnist Ghițescu Gheorghe deputat în sfatul popular comunal. Dacă aveți cumva drum prin Săveni căutați-l pe vicepreședintele Ghițescu Gheorghe. Va mai avea probabil multe lucruri de spus despre activitatea sa de zootehnist și deputat.

Cîți ani au trecut de cînd timizi și emoționați au pășit pentru prima oară pragul facultății? Cinci ani. Cinci ani de muncă, de năzuințe, de încordare. Peste cîteva zile vor termina ultimul lor examen, vor ieși poate pentru ultima oară la tablă și vor trăi tot pentru ultima oară emoția alegerii biletului de examen. Și mai departe? Mai departe începe viața.

LUCIAN CURSARU

LA REPETIȚIE

Ultimele pregătiri înaintea premierei. Fiecare scenă, fiecare gest, fiecare cuvînt capătă acum șlefuirea definitivă. In fotografie: Aspect de la una din repetițiile echipei de teatru a întovărășirii „Al doilea Congres al P.M.R." din comuna Fierbinți, raionul Urziceni.

Vești de la corespondenți

O bibliotecă cu rodnică activitate

In centrul comunei Borăscu din raionul Strehaia, nu departe de căminul cultural se află biblioteca sătească. Vitrina bibliotecii — în care sînt aranjate cu gust cărțile sosite în ultimul timp — dovedește încă de la intrare că aci se desfășoară o rodnică activitate.

Bibliotecara — tovarășa Bălă Liana — dă lămuriri atente cititorilor de toate vîrstele, și îi ajută să-și aleagă cărțile. Ca participantă la concursul organizat între bibliotecile sătești, biblioteca din Borăscu a obținut în ultimul timp rezultate frumoase. Numărul cititorilor a ajuns la 750, iar totalul cărților citite la 4.500 volume.

De asemenea, s-au făcut recenziile romanelor „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu, „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski, și s-au prezentat diferite cărți agrotehnice.

Colectivul bibliotecii a acordat o deosebită atenție și concursului „Iubiți cartea". Cu cîteva zile în urmă, încă 10 participanți din comună au primit insigna de „Prieten al cărții"

ST. GODEANU
corespondent

Participă la Festivalul de teatru „I. L. Caragiale"

In raionul Săcuieni, după desfășurarea fazei comunale a Festivalului a început faza raională pe 4 centre de comune. În comuna Pișcolț, în prezența a peste 250 de spectatori a avut loc concursul celor mai buni recitatori și artiști amatori. S-au prezentat piesele „Puterea jurămîntului" în interpretarea echipei căminului cultural din comuna Vășad și „Umbra" în limba maghiară de Ferencz Lasló jucată de echipa de teatru a căminului cultural din comuna Pișcolț.

După terminarea programului, membrii juriului au dat îndrumări folositoare artiștilor amatori și au felicitat o serie de interpreți.

GH. I. BOBOC
corespondent

Brigada artistică pe arie

Brigada artistică a căminului cultural din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, a pregătit în mod special un bogat program artistic — axat pe tema campaniei de seceriș și treieriș.

De un deosebit succes se bucură dansurile populare cu specific local: „La seceriș", „Țăranul muncitor", „Ariciul" și altele. Instructorii echipei de dansuri — țăranii muncitori Florea Păun și Florea Boca — sînt în același timp și cei mai buni dansatori.

De mult succes se bucură și scenetele: „Spor la muncă" și „Pentru o recoltă bună" interpretate cu talent de artiștii amatori Ionel Sîrbu, Genică Rușanu, Nelu Manea, Vica Roșanu, Florinela Grasu și alții.

Programul se prezintă de două ori pe săptămînă în aer liber pe aria comunei.

IONEL TRIFU
corespondent

CE SĂ CITIM

SETEA

de TITUS POPOVICI

Este cît se poate de plăcut să iei condeiul pentru a scrie despre o carte remarcabilă inspirată din problemele actualității. Noul roman al lui Titus Popovici intitulat „Setea", apărut de curînd la E.S.P.L.A., ne-a dat acest prilej deosebit.

Viața satului romînesc s-a bucurat în general de atenția celor mai merituoși dintre scriitorii noștri Și din acest punct de vedere literatura noastră s-a îmbogățit cu opere realiste, viguroase, de un înalt nivel artistic.

Titus Popovici preluînd experiența valoroasă a înaintașilor, din școala prozatorilor ardeleni — Slavici, Rebreanu, Agîrbiceanu — continuă să zugrăvească fresca satului romînesc cu luciditatea scriitorului nou călăuzit de concepția marxist-leninistă despre lume. De aceea „Setea", acest reușit roman al satului romînesc este și mai valoros prin integrarea sa în tradițiile prozei romînești.

Primele capitole ale romanului ne aduc în fața ochilor povestea zbuciumată a doi tineri Ana și Mihai Moț care însetați de dorința de a avea un rost se duc să muncească departe de satul lor. Se străduiesc să adune bani cu care cînd se vor întoarce în sat să cumpere pămînt. Dar se trezesc, deodată, că sînt mai săraci decît atunci cînd au venit acolo, în pustă. Și sînt de acum bătrîni.

Desigur că personajul cel mai reușit în aceste capitole rămîne Ana. Această femeie, care și-a sacrificat anii cei mai frumoși ai tinereții, a devenit poruncitoare, bărbătoasă, zgîrcită, refuzîndu-și cea mai mică bucurie numai pentru a strînge cu o furie besmetică banul. De el și-a legat iluzii, rostul unei vieți, pentru el a sacrificat aproape totul. Cu acești bani ar fi putut să cumpere pămînt. Căci un om fără pămînt nu însemna în anii aceia nimic.

Conflictul central al romanului se desfășoară însă în preajma pregătirii reformei agrare din 1945 și cuprinde evenimentele caracteristice acestei etape Mitru Moț, țăran sărac din Lunca, se întoarce din război, dar acasă găsește aceeași sărăcie, aceleași greutăți. În cugetul lui și al altora ca dînsul s-a înfiripat însă gîndul că ei trebuie să facă ceva pentru a schimba această stare de lucruri. Setea de pămînt trebuie să-și afle rezolvarea.

Pe fondul acestor evenimente care stîrnesc o adevărată furtună în Lunca, în această ciocnire deschisă în care se înfruntă toate forțele sociale, se dezvoltă conștiința politică a lui Mitru, se maturizează concepțiile învățătorului comunist Teodorescu, se cerne ceea ce e bun, de ceea ce e rău.

Oglindind ecoul luptei pentru pămînt reflectat în conștiința a două generații, Titus Popovici izbutește să zugrăvească cu autenticitate o perioadă istorică de un real și adînc interes pentru noi. În pofida vîrstei sale tinere, Titus Popovici ni se dezvăluie ca un scriitor matur, sigur de sine, ca o interesantă individualitate artistică. Romanul „Setea" prin mesajul său plin de umanism, vibrînd de sinceritate, se situează alături de cele mai izbutite lucrări ale literaturii zilelor noastre.

OARE-ce o fi fost?

Ziua se îmbracă-n
straie de lumină,
peste-ntreagă zarea
liniștea domină.
Dar de-odat se-aude
ca un zvon de tropot
și curînd văzduhul
tremură în clocot.
Chiote și pocnet
strigăte și larmă
suflu ca de bombe
care totul darmă
poamele se scutur
crengile se frîng
pomii se-ncovoaie
pomii par că plîng,
cu pămîntu-odată
norii crezi că tremur
totul se frămîntă-n
aprigul cutremur
totul se-nvrăibeste
îndoit cu sfada...
Și cînd iar tăcerea
străjuie livada
zac pe jos distruse
crengi nenumărate
vite rătăcite
pasc neturburate
oamenii în cale
se opresc din treabă
și uimiți la culme
stau și se întreabă.
— Ce-o fi fost pe-aicea? —
spune tare unul —
O fi fost cutremur?
A trecut taifunul?
Le-a răspuns cu-obidă
mare un unchieș:
— E-o metodă nouă
de „cules" cireși. *)

---

*) Metoda aparține tov. Guță, inginer la G.A.S. Goești-Amaradia.

VIOREL BURLACU

SĂMÎNȚA nu încolțește în VĂZDUH

Acum două trei săptămîni mă oprisem la Valea Mare, sat așezat la cîțiva kilometri de Cîmpulung Muscel. Nimerisem la stîna întovărășirii, taman la mulsoare.

Oile grase, frumoase, iarba verde și fragedă, laptele gîlgîind în hîrdaiele pline, ciinii moțăind pe lîngă vetrele de-asupra căror fierbea în ceaunuri mari de tuci jintița cea dulce, prichindelul de ciobănaș care da ghiers din fluier doinei de pe Argeș, toate acestea mă copleșiră prin pitorescul lor.

Mai adăugați acestui frumos tablou de natură spusele lui Solomon Dumitru, președintele, cu privire la realizările întovărășirii, (în doi ani un fond de bază de 50.000 lei, în care intră o avere comună frumușică, vite, atelaje, construcții, o varniță pe de urma căreia scot parale bune care merg tot la mărirea averii obștești, apoi munca în comun și retribuția 70 la sută după muncă și 30 la sută după pămînt, plată suplimentară, ca stimulent pentru cei harnici), și n-o să mă condamnați dacă în fața acestei situații m-am entuziasmat și am uitat cu totul de greutăți.

— Știi, i-am spus președintelui, am găsit o idee pe care am s-o pun chiar în titlul reportajului: „Sămînța a încolțit".

— Care sămînță? mă întreabă el cu un ton în care nu știai ce să deslușești: ironie sau mirare?

— Păi tot ce-mi spuseși mata despre întovărășire, muncă în comun, fond de bază, plată suplimentară, nu sînt lucruri minunate? Nu vă vor aduce în case lumină și belșug?

— Da! Da! Cum să nu, mormăi el, numai că vezi... sămînța asta... n-a încolțit așa... în văzduh... A trebuit s-o pregătim... Numai noi știm cum ne-am zbătut și cîte am întîmpinat.

— Nu știu de ce îmi vine în minte acum tocmai pățania cu Ecaterina Bratu, „Caterina" cum îi zicem noi, începu el. Avea Caterina o bucățică de pămînt dată de zestre de la tat-su. Și pămîntul ăsta ne-a stat nouă multă vreme pe inimă. Ca un cui. Se afla drept în mijlocul tarlalei comasate a întovărășirii. Caterina nu numai că nu voia să se înscrie în întovărășire, dar nici nu voia măcar să audă de schimbarea pămîntului.

Baciul se opri și-și mai aprinse o țigară. Il ascultam și vedeam aievea cele ce-mi povestea.

Era în urmă cu doi ani, într-o seară de primăvară. Infășurată în fota ei vărgată Caterina mergea repede pe lîngă garduri, s-a strecurat după aceea pe poarta înaltă, intrînd întii în curte, apoi in casa chiaburoaicei Păceasca. Nici n-a apucat bine să deschidă ușa, că Păceasca a și luat-o în primire:

— Ei, ce mai e nou? Ce ți-au mai zis?

— Ce să fie, toți spun că e bine, zise Caterina, ursuză. Dacă toți spun, înseamnă că...

— Nu fii proastă că te mint, se repezi Păceasca. Te-am învățat ce să le spui: „E zestrea de la tata și n-o dau". Ascultă-mă. Tu nu vezi? La mine nu-ți lipsește nimic. Iaca, ți-am mai pregătit o legătură de făină. Să vii mîine, să-mi prășești locul cela din deal. Hai, acuma du-te!

Caterina luă legătura și o băgă în sîn. Apoi plecă iute spre casă.

A doua zi, dis de dimineață, cînd soarele nu răsărise încă, înfășurată în fota ei vărgată, Caterina își chema orătăniile:

— Pui, pui, puii! Puii mamii, puii!

Deodată auzi poarta scîrțîind. Intoarce capul și văzu că în ogradă au intrat doi oameni. Caterina îi privi lung și constată cu mirare că erau dintre cei ce vor să intre în întovărășire.

Caterina îi pofti în casă.

— De ce nu vrei să faci schimb cu locul cela? o întrebă unul.

Caterina se repede să spună ca și altă dată, vorbele pe care i le-a băgat în cap Păceasca.

— Iaca așa, e zestrea mea...

Dar vorbele i se opresc în gît. Oamenii o privesc cu insistență, cu încordare. In ochii lor nu se citește nici ură, nici supărare. Chipurile lor sînt aspre, chipuri de oameni trecuți ca și ea prin necazuri. Ii cunoaște pe amîndoi. Sînt oameni săraci, ca și ea, care a muncit de mică la Păceasca și la alți bogătani din sat.

— Crezi tu că dacă chiaburoaica n-ar avea nevoie de tine să-i muncești pămîntul te-ar apropia de casă?

...Baciul scoase un chibrit să-și aprindă poate a cincea țigară.

— Ce s-o fi petrecut atunci în inima Caterinei, continua el, nimeni n-ar putea să știe... Destul că a doua zi ne-am pomenit cu ea. Venise să dea iscălitură pentru schimbarea pămîntului. Dar de inscris în întovărășire tot nu s-a inscris Abia după un an, cînd a văzut că oamenii noștri au rezultate mult mai bune decît cei din „afară" a dat și ea cerere.

Baciul se ridică să vadă de cașul din hîrdaie.

— Asta a fost o poveste pe care am terminat-o, urmă el. Dar mai avem și altele încă neîndreptate. O poveste e cea a lui Nicolae Crețu, spune el, și-mi arătă un cioban tînăr, cu un trup mlădios, și o frunte încruntată. Și el, și alții care s-au inscris în ăst an, n-au adus la întovărășire decît un sfert sau jumătate din avere... De-i întrebi: „De ce măi cutărică, nu-ți aduci tot pămîntul și toate oile, nu vezi c-aici îi mai bine? Doar ai văzut cu ochii. Oile noastre au dat fiecare cu 7—8 kg. de brînză mai mult ca ale individualilor; fînul, cartofii, sfecla, au dat producții aproape duble". Atunci? Ei tace. Dar noi ne gîndim. Păceasca pe semne, tot nu s-a astîmpărat, tot își mai bagă coada în treburile noastre... Și în afară de ea mai avem și pe Ion Budău și pe alții. Ziceai la început că sămînța viitoarei gospodării colective a încolțit. Adevărat. Dar ea n-a încolțit din senin, ci prin munca și lupta noastră. Acum trebuie să fim cu ochii în patru. S-o ferim de neghină și bălării, ca să crească și să dea roade

STELA NEAGU

LA HORĂ...
LA TÎRG...
PERATIVA C
CÎȘTIGĂ 2000 LEI
LOZ ÎN PLIC
I.S. „LOTERIA"
„LOZ IN PLIC"
Prețul unui loz 3 lei
AICI SE VINDE LOZ-PLIC
I.S. LOTERIA
LA MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM
ȘI LA UNITĂȚILE I.S. LOTERIA
găsiți LOZ în PLIC

Nici o îngăduință față de hoți și delapidatori

Statul nostru democrat popular a creat tuturor oamenilor cinstiți din republică dreptul de a munci, de a participa activ la ridicarea și înfrumusețarea patriei noastre dragi.

Astăzi, oamenii muncii de pe ogoare, bunăoară, depun toate eforturile, priceperea și entuziasmul lor pentru obținerea de recolte bogate. Iți saltă inima de bucurie văzînd că țăranii colectiviști din cutare sau cutare colț al patriei smulg pămîntului mii de kg. de cereale la ha. și că nivelul lor de trai crește de la zi la zi. Cu indignare și ură însă îi privesc toți oamenii cinstiți pe acele elemente corupte care din dorința de a trăi pe spinarea altora fură și jefuiesc din avutul obștesc. Față de acești hoți și delapidatori oamenii muncii se ridică cu tărie, îi demască și îi dau pe mîna justiției populare, care fără cruțare le vine de hac. Impotriva unor astfel de hoți și delapidatori — ne informează oficiul juridic al Ministerului Agriculturii și Silviculturii — s-au ridicat muncitorii gospodăriei agricole de stat Bragadiru, regiunea București, cei de la Intreprinderea de creșterea și îngrășarea animalelor din Brăila, cei din Direcția generală a producției vegetale sau cei din Direcția generală a organizării teritoriului din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Cine sînt acești hoți? Să-i luăm pe rînd: La gospodăria agricolă de stat Bragadiru, Ion Gachi și alți cîțiva escroci au jefuit gospodăria de cîteva zeci de mii de lei prin abuz și neglijență în serviciu, înșelăciune în convenție etc.; la I.C.I.A. Brăila, Petre Rădulescu prin înșelăciune a furat de la întreprindere peste 10.000 lei; la Direcția generală a producției vegetale Mihai Popescu și alți escroci de teapa lui de pe diferite șantiere de construcție ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, au furat bani și materiale in valoare de zeci de mii de lei, iar escrocii Constantin Avram și Florin Alexandrescu din Direcția generală a organizării teritoriului au furat peste 50.000 lei din banii de deplasări ai salariaților etc. Demascați și dați pe mîna justiției noastre populare toți acești escroci și-au primit pedeapsa. După gravitatea faptelor comise ei au fost condamnați la pedepse cu închisoare variind între 5—15 ani cît și la despăgubirile civile. Oamenii muncii din agricultură, ca și ceilalți cetățeni cinstiți, au datoria să demaște cu tot curajul pe toți aceia care se ating de bunurile poporului.

SCRISORI CĂTRE REDACȚIE

Sfatul da — ocolul ba

În comuna Glăvănești din raionul Zeletin, nu există nici o pădure comunală care să poată fi pusă în exploatare. De aceea, locuitorii acestei comune duc lipsă atît de material lemnos de construcții, cît și de lemne de foc.

După multe intervenții la comitetul executiv al sfatului popular raional Zeletin, s-a repartizat pentru locuitorii din Glăvănești cantitatea de 6,6 mc lemn esență moale, 15 mc. lemn tare, și 15,5 grămezi crengi din pădurile Sohodol și Răchitoasa.

Această repartiție a fost apoi defalcată pe cetățenii din comună, care au avut absolută nevoie de lemne. În acest sens, un tabel a fost înaintat la Ocolul Silvic Zeletin (cu adresa nr. 837 din 25 aprilie 1958) cu rugămintea de a ne aproba eliberarea bonurilor de vînzare.

Din păcate însă, nu ni s-a dat nici un răspuns la această adresă. Intervenind din nou la comitetul executiv al sfatului popular raional Zeletin, am obținut la 29 mai a.c. o nouă repartiție cu nr. 6099 pentru cantitatea de 20 mc. lemn tare și 10 mc. esență moale, din aceeași pădure.

De data aceasta, sfatul popular comunal a trimis un delegat special la Ocolul Silvic ca să rezolve situația repartițiilor ce se înmormîntaseră acolo în dosare. După mari insistențe, tov. Diaconescu Aurel, șeful Ocolului Silvic Zeletin a „aprobat" din... aprobarea raionului (pe care trebuia să o respecte) cantitatea de 10 mc. esență tare și 10 mc. esență moale. Restul a rămas ca... și cu prima repartiție.

Așadar, o parte din țăranii muncitori din Glăvănești care așteptau lemne de cîțiva ani de zile au rămas și de data aceasta fără lemne.

Lucruri de felul acesta s-au întîmplat de altfel în mai multe comune din raion. De aceea, ar fi cazul ca sfatul popular raional să ia măsurile cuvenite, întrucît lemne există, dar ele sînt cumpărate de către unii cetățeni care nu au repartiție, cum ar fi, de pildă, Gheorghe N. Pătulea din comuna Glăvănești și alții ca acesta.

N. HORNICEANU
corespondent

Informații

Recent, Consiliul de Miniștri a aprobat printr-o hotărîre constituirea Comitetului Național de irigații și desecări al Republicii Populare Romîne și afilierea acestuia la Comisia Internațională de irigații și desecări.

*

O delegație a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. Romînă a plecat zilele acestea în Uniunea Sovietică unde va face un schimb de experiență.

*

Casa de Economii și Consemnațiuni face cunoscut că la 30 septembrie a.c., pe lîngă tragerea la sorți trimestrială a libretelor de economii C.E.C. cu cîștiguri la care se vor atribui numeroase cîștiguri de 250 la sută, 200 la sută și 100 la sută, față de soldul mediu trimestrial, pe bază de terminații de trei cifre la numărul libretului, va avea loc — în mod excepțional — o tragere suplimentară la care se vor atribui cîștiguri pe bază de 4 terminații. Fiecărui libret de economii C.E.C. îi pot reveni două cîștiguri la aceeași tragere.

*

Zilele acestea, constructorii de la uzinele „Semănătoarea" au reușit să termine montajul a 35 combine peste plan, cerute urgent de trei gospodării agricole de stat din regiunile București, Constanța și Cluj. Gata montate, combinele au fost trimise la destinație.

*

Pentru strîngerea la vreme a recoltelor, gospodăriile agricole de stat din raionul Brăila se ajută cu gospodăriile colective din împrejurimi. De exemplu, gospodăria agricolă de stat Lacul Sărat a trimis la colectiva din satul Ciucea o combină pentru recoltarea păioaselor, iar 50 de colectiviști îi ajută pe muncitorii gospodăriei de stat la descărcatul combinelor și strîngerea paielor de pe miriști.

*

Băncile cooperative înființate în ultimii ani la sate contribuie mult la într-ajutorarea membrilor lor pe cale bănească și la dezvoltarea spiritului de economie în lumea satelor. In momentul de față în întreaga țară sînt 1.170 bănci cooperative, care au mai mult de o jumătate de milion membri, cu fonduri sociale subscrise în valoare de 117.000.000 lei.

*

Gospodăriile agricole de stat au început să transporte la bazele de recepționare primele cantități de grîu din noua recoltă. Pînă în zilele acestea au fost livrate aproape 50.000 de tone cu grîu. Fruntașe sînt gospodăriile agricole de stat din regiunea București.

MINISTERUL INDUSTRIEI GRELE
Intreprinderea pentru colectarea metalelor

COMUNICAT

SE ADUCE LA CUNOȘTINȚA GENERALA CA S-AU FIXAT PENTRU PREDARILE DE DEȘEURI NEFEROASE, DE LA DATA DE

1 IULIE 1958

URMATOARELE PREȚURI, DUPA CALITATE ȘI SORT:

Deșeuri de cupru de la lei 0,90—6,30/kg.
Deșeuri de alamă și tombac de la lei 0,45—4,50/kg.
Deșeuri de bronz de la lei 0,25—6,70/kg.
Deșeuri de alpaca de la lei 2,25—5,90/kg.
Deșeuri de plumb de la lei 3,00—5,00/kg.
Deșeuri de zinc de la lei 1,90—2,30/kg.
Deșeuri de aluminium de la lei 0,50—1,80/kg.

PLATA SE FACE LA PREDARE LA TOATE DEPOZITELE I.C.M. DIN ȚARA

Insămînțează porumb furajer în miriște

Realizările obținute pînă acum în sectorul creșterii animalelor de colectiviștii din Palazu Mare, se datoresc în mare măsură faptului că s-au îngrijit de asigurarea bazei furajere. Astfel suprafața destinată anul trecut culturilor furajere a fost de 18 la sută, iar în acest an s-a mărit pînă la 25 la sută din totalul arabil al gospodăriei. Dacă vara animalele au cantități suficiente de masă verde, în timpul iernii hrana de bază o constituie nutrețul însilozat. Urmînd indicațiile consfătuirii de la Constanța, colectiviștii din Palazu Mare vor însiloza în acest an cîte 5 tone nutreț pentru fiecare vacă, ceea ce în total pe gospodărie însemnează 1.500 tone.

De unde vor lua aceste nutrețuri? Pe lîngă cele 45 ha însămînțate în primăvară cu porumb furajer, au mai însămînțat încă 20 de ha. tot cu porumb furajer, după recoltatul secarei masă-verde. De asemenea, vor mai însămînța în miriște încă 15 ha cu porumb furajer.

F. P.

ÎN STUPINA COLECTIVEI

La revizuirea pe care o face stupilor, apicultorul Radu Prunoiu, din gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" din comuna Dor Mărunt, raionul Lehliu, îndepărtează cît mai mulți trîntori care după cum se știe, mănîncă miere dar... nu produc.

In următorii trei ani...

Ținînd seama de lucrările consfătuirii de la Constanța, unde s-a pus un accent deosebit pe dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective și sporirea numărului de animale, colectiviștii din raionul Tulcea și-au propus să mărească numărul de animale. **In 1960 gospodăriile din raion vor poseda 50.000 de capete de porcine din care 7.000 vor fi scroafe, 30.000 de bovine din care 10.000 vor fi vaci de lapte, 62.000 de ovine din care 42.000 vor fi oi fătătoare, 223.000 de păsări etc.**

Pentru aceste animale vor fi ridicate și construcțiile necesare. In gospodăriile colective din raionul Tulcea se vor construi 52 de grajduri, 21 de maternități, 23 de saivane, 47 de pătule, 27 de magazii etc.

GH. SILVESTRU
corespondent

In atenția unităților cooperatiste — socialiste

Pe această cale anunțăm gospodăriile colective din întreaga țară că Direcția generală a organizării sectorului cooperatist-socialist din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a trimis tuturor secțiilor agricole regionale instrucțiuni amănunțite asupra metodei de exploatare a preselor de cărămidă și a importanței deosebite pe care o are folosirea acestor prese în obținerea de cărămidă bună și la un preț scăzut. Cadrele tehnice de la regiuni și raioane sînt datoare ca neîntîrziat să instruiască pe colectiviștii constructori în mînuirea preselor.

Amintim totodată, gospodăriilor agricole colective din raionul Găești care se plîng de lipsa preselor de cărămidă, că Centrul mecanic Iași are în stoc un număr de 25 asemenea prese. Pentru procurarea lor — așa cum am mai anunțat în nr. 419 al ziarului nostru — se va face comanda prin secțiile agricole regionale cu indicarea contului de virament al unității respective.

Bine la recoltare — rău la arături!

Și pe ogoarele raionului Mizil muncile de recoltare sînt în toi. Oameni, tractoare, combine, secerători-legători împînzesc glia peste tot locul. Se dă bătălia pentru strîngerea cît mai grabnică a recoltei. Că în raionul Mizil munca de recoltare se desfășoară într-un ritm deosebit de viu ne-o dovedește faptul că numai de la 2 iulie și pînă la începutul săptămînii acesteia se reușise să se secere aproximativ 50 la sută din cele 11.437 de ha. cultivate cu grîu. Paralel cu recoltatul în raion a început și treierișul pe 12 arii iar alte 25 arii au fost amenajate urmînd ca zilele acestea să înceapă și ele să funcționeze. Gospodăria colectivă din comuna Fulga, de pildă, a obținut în prima zi de treieriș de pe 3, ha. de grîu 6 tone de boabe.

Este știut însă că în această perioadă, în afară de munca de recoltare mai există și alte lucrări agricole care trebuie strîns împletite cu recoltatul în așa fel încît să nu se creeze disproporții între ele. Dintre acestea fac parte și executarea dezmiriștitului sau a arăturilor de vară și însămînțarea suprafețelor arate cu plante de nutreț. Dacă în ceea ce privește recoltatul în raionul Mizil s-au obținut rezultate bune, referindu-ne la arături și însămînțări în miriște nu mai putem spune același lucru. Astfel, pînă pe ziua de 8 iulie în întreg raionul nu se executaseră arături de vară decît pe 237 de ha., iar însămînțări de plante furajere în miriște se făcuseră doar pe 223 ha. Aceste suprafețe sînt foarte reduse în raport cu cele circa 6.000 de ha. de pe care au fost recoltate păioasele. Conducerile unităților agricole cooperatiste se scuză că nu au executat aceste lucrări deoarece oamenii sînt prea ocupați cu recoltatul. Lucrurile nu stau chiar așa. La gospodăria colectivă din comuna Baba Ana, de pildă, pînă în ziua de 5 iulie, se arase și se însămînțase cu plante furajere o suprafață de 52 ha. din 71 ha. recoltate, în timp ce în restul celor 17 gospodării colective din raion nu se araseră pînă la aceeași dată decît 38 ha., în cele 83 de întovărășiri agricole 22 de hectare, iar în sectorul individual numai 8 ha. Acest lucru ne dovedește că acolo unde oamenii au înțeles importanța arăturilor de vară și a însămînțărilor în miriște, lucrările au fost executate în proporții destul de mari, în același timp cu recoltatul.

Avînd în vedere că zilele trecute a plouat în majoritatea comunelor din raionul Mizil, fapt care înlesnește executarea arăturilor de vară și permite o mai rapidă răsărire a plantelor de nutreț, e de dorit ca sfaturile populare comunale și conducerile unităților agricole socialiste, îndrumate și sprijinite de organele agricole raionale să impulsioneze pe cît posibil executarea acestor lucrări. De asemenea, e de datoria S.M.T.-urilor care deservesc comunele raionului (Inotești, Mihăilești și Ciorani) să dea tot sprijinul în această privință, organizînd toate brigăzile pe două schimburi în așa fel încît ziua să se recolteze iar noaptea să se are.

P. VOICULESCU

Ritmul recoltării în gospodăriile de stat trebuie intensificat

(Urmare din pag. 1)

Paralel cu strîngerea și depozitarea recoltei anului 1958, gospodăriile agricole de stat trebuie să acorde o mare atenție lucrărilor de îngrijire a culturilor prășitoare, precum și pregătirii solului în vederea însămînțărilor de toamnă, lucrare mult rămasă în urmă în momentul de față.

Astfel, din întreaga suprafață recoltată au fost arate abia 19.853 ha, adică numai 19 la sută. Principala cauză a ritmului greoi în care se desfășoară arăturile este neeliberarea terenurilor de paie. S.M.T.-urile trebuie să sprijine gospodăriile agricole de stat cu greble mecanice și tractoare, astfel încît această situație să fie rezolvată cît mai curînd. Conducerile unităților trebuie să ia măsuri ca, fără să stînjenească recoltatul, să fie arate de urgență toate terenurile destinate însămînțărilor de toamnă. **Totodată, e bine să fie însămînțate cît mai multe plante de nutreț în miriști, pentru ca gospodăriile să-și poate asigura cantități suplimentare de furaje.**

Rezultatele obținute în ultimii ani de gospodăriile agricole de stat îndreptățesc să le acordăm tot creditul și în privința succesului actualei campanii de vară, cînd vor trebui să demonstreze că de aici înainte se poate conta pe ele ca pe principalul furnizor al statului în vederea constituirii fondului central de cereale.

Învățăminte dintr-o vizită la prieteni

In gara Balș un grup numeros de oameni așteptau trenul. Erau în grupul acela colectiviști, întovărășiți, activiști de partid și de stat. Porneau spre Timișoara să viziteze unele gospodării colective, întovărășiri și cooperative agricole de producție cu rentă.

La puțină vreme după acest eveniment mă aflam la sfatul popular al comunei Robănești, regiunea Craiova. Deodată vicepreședintele sfatului popular, tov. Ion P. Matei mi s-a adresat cu mîhnire:

— Ne pare rău de tov. tehniciană că pleacă de la noi dar cu siguranță că și la colectiva din Găvănești, unde a fost transferată va munci la fel de bine.

Văzînd surprinderea mea, s-a grăbit să adauge:

— Pe noi ne va ajuta tov. inginer agronom, de la gospodăria de stat. Am luat această măsură după vizita pe care am făcut-o în cîteva gospodării colective din regiunea Timișoara.

Și fără să mai aștepte întrebările mele vicepreședintele a început să povestească:

— Ce am văzut acolo tovarășe, nu se poate uita. Iacă, de pildă, am vizitat printre altele, gospodăria agricolă colectivă Lenauheim, raionul Jimbolia. Mai mult decît toate, pe mine personal m-a impresionat, sectorul zootehnic. Aveau colectiviștii din Lenauheim 250 scroafe, 250 vaci de lapte, 300 bovine, tineret. Ce să mai vorbesc de grajdurile în care erau adăpostite și hrănite vitele mari ori de maternitățile pentru scoafe. Nu m-a mirat deci cînd am aflat că colectiviștii au contractat cu statul în acest an 500 porci. In 1959 vor contracta o mie, iar în 1960 nici mai mult nici mai puțin de 1.500. Din vizita aceasta, nu numai eu ci toți ceilalți tovarăși membri ai delegației ne-am dat seama ce mare sursă de venituri reprezintă creșterea animalelor. De aceea, eu, ca membru al întovărășirii „Tudor Vladimirescu" de cum am ajuns în sat am luat legătură cu consiliul de conducere și după ce am povestit cele văzute în regiunea Timișoara am propus să cumpărăm și noi în acest an scroafe gestante. Propunerea mea a devenit de acum realitate. Trei scroafe au și fost cumpărate. Am început de asemenea amenajarea unei maternități. Cit despre tovarășa tehniciană, ca să revenim la vorba de unde am pornit, a fost transferată la gospodăria colectivă din Găvănești tot ca urmare a celor văzute și învățate în regiunea Timișoara. Acolo fiecare gospodărie colectivă are inginer ori tehnician agronom. Ba la Lenauheim pe lîngă faptul că era și inginer și tehnician agronom mai aveau și inginer și tehnician zootehnist. Crede-mă, am aflat cu prilejul acestei vizite foarte multe lucruri interesante și folositoare, bunăoară cu privire la organizarea muncii în brigăzile de cîmp, în zootehnie etc. Ținînd seama de condițiile de la noi, vom căuta neapărat să aplicăm aceste învățăminte.

Și toate acestea se datoresc unei vizite la prieteni, vizită ce s-a dovedit rodnică și plină de învățăminte.

GH. ANGHELACHE
corespondent

O socoteală simplă

O înțeleaptă vorbă din bătrîni spune că pe gospodină e bine s-o cunoști acasă, iar pe gospodar la cîmp. Trecînd pe lîngă culturile colectivei din comuna Basarabi, raionul Medgidia, nu poți să nu le admiri și să nu-ți spui: harnici oameni.

In ce-i privește pe colectiviștii din Basarabi, zicala de mai sus trebuie întrucîtva completată: frumusețea culturilor gospodăriei nu se datorește numai și numai hărniciei colectiviștilor (lucru pe care nu vrem să-l negăm), dar într-o bună măsură și faptului că în cea mai mare parte lucrările au fost executate cu mașinile S.M.T.-ului. Colectiviștii din Basarabi, sînt dintre aceea care au înțeles că prin lucrarea an de an a pămîntului cu mașinile, se ridică nivelul agrotehnic, se mobilizează materiile hrănitoare din sol, se păstrează o cantitate de apă mai mare în pămînt, iar, ca urmare, recoltele sînt mult mai bogate.

Utilizarea la timp și în bune condiții a mașinilor aduce mult mai multe foloase. In acest domeniu exemplul gospodăriei colective din Basarabi este grăitor. Cele aproape 500 de ha. semănate cu grîu și orz au dat o producție destul de bună, ținînd seama de condițiile climaterice din primăvara acestui an. Dacă aceste două culturi n-ar fi ieșit din iarnă bine înfrățite și puternice — și aceasta se datorește faptului că lucrările de pregătire a terenului, aratul, semănatul și recoltatul s-au făcut la timp cu mașinile — orzul n-ar fi dat în medie 1.800 kg. la ha., cifră care pentru regiunea respectivă înseamnă mult mai mult decît în cei mai buni ani dinainte.

In prezent, la gospodăria colectivă din Basarabi se dă bătălia pentru terminarea treieratului griului și pentru executarea ogoarelor. De fapt, prin executarea acestor lucrări gospodăria pune bazele victoriilor anului viitor.

Prinși în lucrările de recoltare a orzului, rapiței, griului, colectiviștii n-au scăpat din vedere porumbul, sfecla de zahăr, floarea-soarelui, fasolea și celelalte culturi. Pînă acum la culturile prășitoare au și făcut cu mașinile trei prașile. După felul cum se prezintă aceste culturi, se prevede o recoltă bună.

Dar să rezumăm ce a cîștigat gospodăria colectivă din Basarabi prin folosirea mașinilor S.M.T.: a sporit producția la hectar; a redus numărul brațelor de muncă care sînt folosite în întreprinderile anexe, mărindu-se astfel simțitor venitul colectivei; a redus numărul cailor, în gospodărie rămînînd doar strictul necesar de 43 de capete, economisind astfel mari cantități de furaje; cu banii obținuți din vînzarea cailor au mărit efectivul animalelor de producție avînd în prezent 78 taurine, 60 porcine, 780 ovine etc.

Deci recolte mai mari, venituri mai mari. După cum se vede, socoteală destul de simplă care aduce numai foloase.

FLORICA PLOPEANU

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

CUM SE FORMEAZĂ ȘI DIN CE SE COMPUNE FONDUL DE BAZĂ AL ÎNTOVĂRĂȘIRILOR

In numele membrilor întovărășirilor „Olga Bancic" și „Brazdă Nouă", pe care le îndrumă, tehniciana Ioana Iacob din comuna Ghindeni, regiunea Craiova, s-a adresat redacției cu următoarea întrebare:

„Care sînt criteriile de formare a fondului de bază (indivizibil) în întovărășirile agricole și în ce scop se cheltuiesc sumele alocate acestui fond?"

Răspundem celor interesați prin cele ce urmează:

Sînt cunoscute numeroase surse de alimentare a fondului de bază. Dintre acestea ne vom opri asupra celor principale.

Conform statutului, fiecare membru depune la înscriere o anumită taxă conform hotărîrii adunării generale. Această taxă se repartizează fondului indivizibil.

Tot adunările generale sînt acelea care hotărăsc reținerea pentru fondul de bază a unor cantități de produse vegetale, bani sau animale. Se știe că marea majoritate a întovărășirilor agricole rețin, de pe fiecare hectar o anumită cantitate de cereale pe care o valorifică anume pentru alimentarea acestui fond.

Cu ajutorul creditelor de investiții acordate de stat, întovărășirile procură în comun numeroase bunuri ca: mașini, animale de producție etc. După rambursarea sumelor împrumutate, toate aceste bunuri se alocă fondului de bază al întovărășirii respective ca și plantările de vii și livezi, construcții ridicate și folosite în comun etc.

In sfîrșit, o sursă principală de alimentare a acestui fond o reprezintă procentul ce se reține din veniturile bănești realizate din valorificarea produselor prin contractări, achiziții sau vînzări pe piață.

In privința folosirii sumelor atribuite la fondul indivizibil, priceperea gospodărească trebuie să conducă pe membrii cooperatori spre cheltuirea chibzuită a acestor sume.

Așa cum s-a subliniat la consfătuirea de la Constanța cele mai rentabile investiții sînt acelea în care se are în vedere dezvoltarea multilaterală a unității respective.

Investițiile trebuie făcute numai pentru creșterea averii obștești prin cumpărări de mașini și unelte agricole, de animale de muncă și de producție, de material săditor pomicol și viticol.

Ca buni gospodari, întovărășiții trebuie să acorde atenția cuvenită rambursării creditelor de investiții acordate de stat.

Conducerile unor întovărășiri — ce-i drept foarte puține la număr — s-au apucat să cheltuie bani din fondul de bază pentru confecționarea de bănci, scaune și alte obiecte neînsemnate. Este clar că asemenea procedee duc la cheltuirea inutilă a însemnate fonduri menite să contribuie la întărirea unităților, la sporirea producției vegetale și animale a întovărășirilor.

O inițiativă deosebit de prețioasă

Ca urmare a hărniciei colectiviștilor și a ajutorului permanent pe care l-au primit din partea statului, gospodăriile colective din regiunea Oradea au obținut în ultimii ani succese de seamă pe calea întăririi lor economico-organizatorice. De curînd, am primit vestea că 17 gospodării colective din această regiune au luat o inițiativă deosebit de prețioasă.

După cum se știe, inginerii și tehnicienii agronomi și zootehniști din unitățile cooperatist-socialiste sînt salarizați din bugetul statului. Suplimentar, ținîndu-se seama de contribuția lor la prosperarea gospodăriilor colective, inginerii primesc din partea unităților în care muncesc produse și bani reprezentînd pînă la 25 la sută din valoarea zilelor-muncă cuvenite președintelui gospodăriei respective.

Cele 17 unități amintite mai sus, au pus problema **de a contribui din fonduri proprii cu 50 la sută din salariul cuvenit inginerului sau tehnicianului încadrat în acea gospodărie.** In felul acesta statul va suporta numai 50 la sută din salariu, fapt ce face posibilă încadrarea cu specialiști și a altor gospodării colective, fără a se cheltui sume în plus din bugetul statului.

NOU!
Mari șanse de PREMIERE!
6 categorii de PREMII
PREMII cu 3 și chiar 2 rezultate
6 Numere de bază și 2 de rezervă se extrag din urnă!
Prono EXPRES

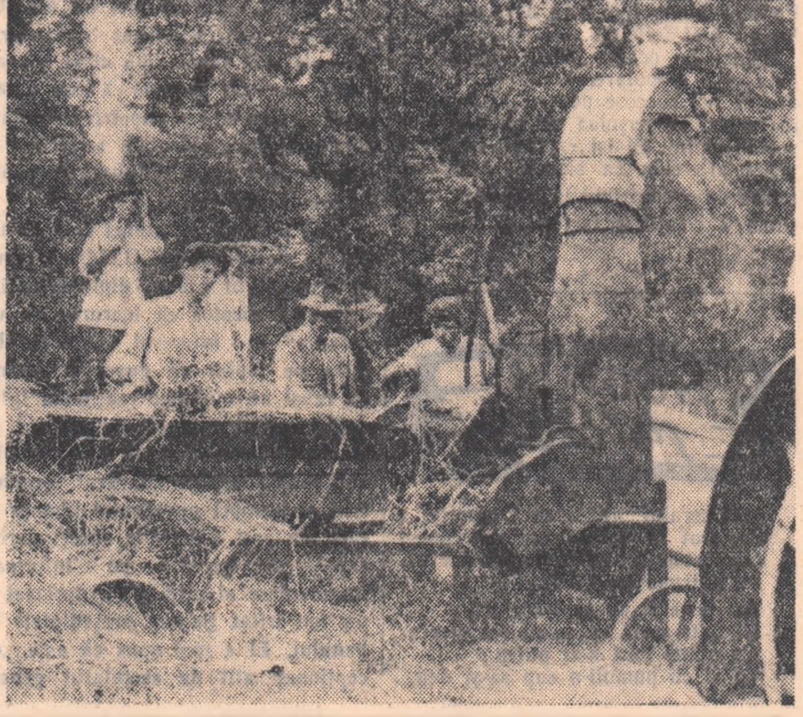

Pentru a-și întări baza furajeră, colectiviștii din comuna Costești, regiunea Ploești, au însilozat pînă acum 140 tone de furaje.
In fotografie: echipa lui Nicolae Odică toacă furajele pentru însilozat.

Mai multă atenție organizării secerișului

(Urmare din pag. I-a)

ră barăcile pentru adăpostirea sacilor în caz de ploaie etc.

★

Am ajuns în comuna Păulești împreună cu tov. Telearcă Ilie, directorul S.M.T.-ului Buda și tov. Avram Pompiliu, locțiitorul agronomului șef, pe la prînz. Tractoristul Hosu Andrei începuse să secere tarlaua cu grîu de 44 ha a întovărășirii „8 Martie" din comună. Dar în comună fuseseră recoltate păioasele pe suprafețe destul de mari (80 ha). Deci grînele ar fi putut să fie transportate la arie și batoza să lucreze din plin. Aceasta însă stătea singură pe un cîmp, peste drum de tarlaua întovărășirii. Un țăran muncitor făcuse ce e drept un stog cu snopi în apropierea batozei. Ce folos însă dacă aria nu fusese amenajată, iar tractorul lipsea! Mă gîndeam că poate tractoarele sînt ocupate pe alte parcele la seceriș, în satele vecine. Nu mică îmi fu surpriza însă, cînd dădui, numai la un km mai departe, peste tabăra brigăzii a V-a, unde nu mai puțin ca 4 tractoare bune și tractoriștii respectivi stăteau degeaba.

O situație asemănătoare am găsit și în comuna Blejoi. Aci, numeroase femei din întovărășire, strîngeau snopii de pe cîmp în urma secerătorii-legători cu care lucra tractoristul Brînzea Gheorghe. Secerișul fusese început încă de vinerea trecută. **Dar la arie nu fusese transportat măcar un singur snop.**

Și mai prost stăteau lucrurile în comuna Lipănești, unde identificarea ariei și aducerea unei batoze particulare se aflau în stare... de proiect, deși în raza comunei, pe cîmp, se puteau vedea în multe locuri snopi de grîu clăiți.

Cu cîtă nepăsare este privită problema treierișului în raion, se poate vedea și din faptul că în Aricești — comună cu cea mai mare suprafață cultivată cu grîu din raion (peste 800 de ha) — unde orzul de pe 60 ha a fost strîns încă de acum o săptămînă, n-a fost amenajată nici una din cele 2 arii planificate deși ele pot să fie chiar electrificate. Tov. Dragomir Petrache, președintele sfatului popular, cu care am stat de vorbă, e de părere că vinovat de faptul că batozele și tractoarele S.M.T.-ului stau fără să fie folosite, ar fi președintele gospodăriei colective Pavel Dumitru, care nu a luat măsuri să fie transportat la arie cel puțin orzul recoltat de pe cele 50 de ha. ca și cînd pe arie s-ar fi tras brîul de arătură, s-ar fi adus utilajul necesar, s-ar fi construit adăposturile și ar fi fost de-acum organizate cetele la treier, — lucruri ce revin bineînțeles, sfatului popular comunal.

★

Am crezut măcar că în raza de activitate a S.M.T.-ului Bărcănești lucrările de seceriș și treieriș stau mai bine. Realitatea însă era alta. Cu toate că pînă la 8 iulie în diferite comune deservite de această stațiune fuseseră recoltate peste 240 ha cu păioase, treierișul nu începuse decît în comuna Cocorești-Colți. Este adevărat că în unele locuri, ca de pildă în comunele Tătărani, Bucov sau Rîcov, președinții sfaturilor populare, nu acordă atenția cuvenită amenajării ariilor. Dar nu-i mai puțin adevărat că nici agronomii de sector și ceilalți tovarăși cu munci de răspundere de la S.M.T. nu desfășoară o vie muncă de lămurire în masa țăranilor muncitori, spre a le arăta că în condițiile actuale, cînd grîul e răscopt, întîrzierea începerii treierișului poate aduce mari pagube de recoltă. Este cu totul nejustă părerea conducerii acestui S.M.T. — de altfel ca și a S.M.T.-ului Buda — că de vreme ce batozele au fost scoase pe arii, stațiunile și-ar fi îndeplinit sarcinile.

Strîns legată de problema treierișului, este însă și folosirea celor 31 de combine existente în gospodăriile de stat Movila Vulpii, Bilciurești, Rîfov și Puchenii Mari, din raionul Ploești. Acestea au început recoltatul încă de acum 6 zile. Știind că o combină poate realiza cel puțin 5 ha pe zi, s-ar fi putut realiza în acest timp, cel puțin 1.000 de ha. Ori, cele 4 gospodării de stat nu recoltaseră și treieraseră pînă la 8 iulie decît 243 ha cu păioase. E limpede că lucrînd astfel, — cu mult sub capacitatea de lucru a combinelor, — gospodăriile de stat nu vor putea ajuta la timp S.M.T.-urile să-și îndeplinească planul de recoltare și treieriș, așa cum au fost trasate sarcini precise de către Departamentul Gostat.

Este necesar ca situația de mai sus să fie analizată imediat de către colectivul raional de coordonare al lucrărilor agricole. Faptul că în ședința ținută în seara zilei de 7 iulie de către acest colectiv, nu s-a vorbit de loc și despre decalajul creat între seceriș și treieriș dovedește că această problemă încă nu este abordată cu suficientă atenție de către conducerea secției agricole raionale.

In aceste zile, sarcina principală și a oamenilor muncii de pe cuprinsul ogoarelor raionului Ploești este de a strînge în întregime și la vreme recolta de păioase, a o treiera și a o transporta la magazii. Se impune deci ca toate forțele de muncă existente, și în primul rînd mașinile, să fie folosite din plin pentru secerișul grînelor, căratul snopilor la arii și executarea treierișului, fără a se irosi nici o oră bună de lucru.

In inima BĂRĂGANULUI

★ Tehnica și agrotehnica își spun cuvîntul. ★ Peste 2.000 de kg grîu la ha. ★ *Zilnic 30—40 de vagoane pentru fondul central al statului.* ★ Trei mecanizatori, N. Simion, I. Androne și N. Mustea, lucrează 600 de ha. ★ Sînt șanse să se depășească beneficiile planificate la 4.500.000 lei.

Așezată în apropierea Ciulniței, raionul Slobozia, gospodăria agricolă de stat Ivănești stăpînește 7.900 de ha. Dintre acestea, aproape 6.500 de ha au fost cultivate cu cereale (3.500 ha cu grîu, 2.436 ha cu porumb pentru boabe, 400 ha cu orz și 110 ha cu ovăz). După cum se vede, cerealele, mai cu seamă grîul și porumbul, au ponderea cea mai mare (75 la sută) în cadrul structurii culturilor, gospodăria reușind încă de pe acum să aibă profilul ce se cere unei unități situate în plin Bărăgan.

Evaluată global (după rezultatele obținute și cele ce se prevăd) producția de boabe ce se va realiza în anul 1958 la gospodăria agricolă de stat Ivănești, se apropie de 3.000 de vagoane. Avem de-a face, prin urmare, cu o adevărată uzină de cereale. S-o vizităm.

ÎNTREGUL CÎMP — O SINGURA ARIE

Patru sute de hectare cu orz au fost secerate și treierate în cîteva zile. Producția obținută: 2.300 kg. la ha. Acum, de jur împrejurul sediului central al gospodăriei este doar o miriște goală, pe care cîteva tractoare o întorc de zor în vederea însămînțărilor viitoare. Șaizeci de combine au putut, așadar, să intre de curînd în lanul de grîu, transformîndu-l din prima zi într-o singură arie. Unde să te oprești mai întîi? Iată, de pildă, brigăzile speciale conduse de Gheorghe Lazăr, Vasile Sesovici și Ion Costache. Fiecare a avut în primire cîte 500 de hectare, din care 200 de ha. cu grîu. Niciuna dintre ele însă, n-a recoltat pînă acum mai puțin de 2.000 de kg la ha. Cît despre cei trei recordiști, cum îi numesc muncitorii din gospodărie pe mecanizatorii Nicolae Simion, Ifrim Androne și Nicolae Mustea, care s-au prins să lucreze fiecare cîte 200 de hectare (100 de ha. cu grîu și 100 de ha. cu porumb), aceștia au întrecut orice așteptări, realizînd o producție medie de 2.400-2.600 kg. de grîu la ha. De altfel, la toate brigăzile se lucrează din plin și se obțin rezultate bune, ceea ce permite gospodăriei să trimită zilnic spre baza de recepție din Ghimpați 30-40 de vagoane de grîu.

PORUMB ÎNALT CÎT OMUL

Am admirat în acest început de iulie porumbul de pe cele 100 de hectare, lucrate cu sîrguință și pricepere de Ifrim Androne: era înalt cît omul voinic, și verde ca frunza codrului de munte. Mi-am adus aminte atunci că în luna mai și la începutul lui iunie a fost secetă. Și totuși... Ifrim Androne a avut terenul bine pregătit încă din toamnă. In primăvară, l-a menținut afînat prin cultivații și grăpări repetate, apoi, pe la mijlocul lui aprilie l-a semănat și din nou a dat o bătălie fără răgaz pentru păstrarea apei în sol, executînd un grăpat, două prașile oarbe cu sapa rotativă și trei prașile mecanice normale. Porumbul creștea bine și se dezvolta viguros. Ce-i drept, între timp vremea s-a schimbat: au venit ploile și-n urma lor porumbul a prins a crește mai abitir. Tehnica și agrotehnica însă, își spuseseră deja cuvîntul.

Și pe celelalte tarlale ale gospodăriei agricole de stat Ivănești porumbul, prășit în întregime a treia oară, este frumos și promite să dea rod dublu față de cel prevăzut. Inițiativa de a extinde suprafața cultivată cu această plantă de la 600 de ha. cît fusese anul trecut, la 2.436 de ha. (plus 400 de ha. cu porumb pentru siloz) s-a dovedit așa dar foarte bună: gospodăria își va crea o bază furajeră puternică pentru dezvoltarea creșterii animalelor, îndeosebi pentru îngrășarea unui mare număr de porci, putînd astfel să furnizeze statului nu numai sute de vagoane de cereale, ci și însemnate cantități de carne, lapte etc.

ȘI MULT ȘI IEFTIN

Intors din arșița de cuptor, care-mi arsese obrajii și brațele, m-am simțit bine în biroul răcoros al contabilului șef. De la el am aflat că lupta pentru sporirea producției la hectar a fost strîns împletită în acest an cu o permanentă grijă în vederea reducerii cheltuielilor. Executînd mecanizat toate lucrările de pregătire a solului, semănat, întreținerea culturilor și recoltat, s-a reușit ca atît la orz cît și la grîu să se facă economii de circa 350.000-400.000 lei. Cît privește ovăzul și porumbul, la aceste culturi nu se cheltuiseră pînă la acea dată nici jumătate din baremurile planificate la fiecare hectar, deși lucrările de îngrijire erau terminate. Aceasta înseamnă că se va realiza încă o economie de 400.000-450.000 lei. Dacă adăugăm și faptul că la grîu și orz producțiile au fost depășite, iar la porumb se prevede a se obține o producție aproape dublă, e limpede că prețul de cost va fi cu mult sub cel planificat, gospodăriei revenindu-i serioase beneficii. Cît? Nu putem anticipa. Este de ajuns însă, să arătăm că numai realizînd producția și cheltuielile planificate gospodăria trebuia să dea statului în anul 1958 un beneficiu de 4.500.000 lei. Cu rezultatele dobîndite pînă acum (producția peste plan și cheltuielile micșorate) și cu cele care se prevăd la culturile nerecoltate încă, e clar că gospodăria agricolă de stat Ivănești are toate șansele să depășească cu mult acest beneficiu. Pentru aceasta mai este nevoie ca și sectorul zootehnic să fie ridicat la înălțimea celui cerealier, lucru pe deplin posibil acum și de care nu ne îndoim că se va face. Numai în acest fel, gospodăria agricolă de stat Ivănești își va putea consolida și lărgi succesele obținute pînă acum, devenind un model de agricultură înaintată pentru toți țăranii muncitori din împrejurimi.

GH. LEU

MAREA SĂRBĂTOARE A POPORULUI R. P. MONGOLE

DUPĂ 37 DE ANI

Se împlinesc la 11 iulie 37 de ani de cînd, sub influenţa măreţelor idei eliberatoare ale Revoluţiei Socialiste din Octombrie, oamenii muncii din Mongolia au înfăptuit Revoluţia Populară. Potrivit tradiţiei, festivităţile legate de această aniversare vor dura trei zile.

Care a fost viaţa poporului mongol înainte de această memorabilă dată din istoria sa? In Mongolia prerevoluţionară predomina exploatarea feudalilor. 7,8 la sută din numărul total al populaţiei erau reprezentanţi ai nobilimii cărora le aparţineau aproape 50 la sută din numărul total al vitelor — principala bogăţie a ţării. La rîndul lor, restul de 92,2 la sută al populaţiei dispunea de acelaşi număr de vite. Paralel cu aceasta în Mongolia existau 740 de mari mînăstiri şi 2000 de mînăstiri mai mici care aveau un număr de aproximativ 100.000 de preoţi Lama. Un feudal deţinea în medie 2.370 animale, iar cea mai mică mînăstire 662 de animale.

Locuitorii trebuiau să plătească 20 de impozite diferite iar cei care nu se supuneau legilor făcute de nobilii mongoli erau supuşi întregii game de „9 chinuri" care distrugeau pînă la urmă complet pe cel „răzvrătit".

Aceasta este prezentarea foarte pe scurt a trecutului Mongoliei, a stării de înapoiere şi de mizerie în care se zbătea populaţia ţării.

Marile prefaceri revoluţionare din Rusia au găsit un larg ecou în Mongolia. Lupta de eliberare naţională a poporului se intensifică. In condiţiile avîntului acestei lupte ia naştere Partidul Popular Revoluţionar Mongol, condus de Suhe Bator şi Cioibalsan. Sub conducerea partidului, poporul mongol a început răscoala armată împotriva bandelor de gardişti albi şi a imperialiştilor japonezi. Spre mijlocul anului 1921 este eliberată Ugra (astăzi Ulan-Batorul capitala Mongoliei) iar la 11 iulie a fost proclamată independenţa Mongoliei.

De aci începe o nouă pagină în istoria poporului mongol, lupta pentru consolidarea independenţei pentru construirea unei vieţi fericite, fără exploatatori împotriva exploatării. Drumul n-a fost de loc uşor mai ales dacă ţinem seamă de trecutul ţării. Aci s-a construit pe gol — căci nu erau oraşe, nu exista industrie şi, aproape, nici agricultură. In anii ce au urmat revoluţiei din 1921 şi mai ales în decursul celor două planuri cincinale (1948—1957) tînăra clasă muncitoare, condusă de partid şi cu ajutorul dat la fiecare pas de Uniunea Sovietică, a ridicat combinatul „Cioibalsan" pentru prelucrarea produselor animale — cea mai mare întreprindere a ţării, combinatul pentru prepararea cărnii, a construit o puternică termocentrală la Ulan-Bator, o uzină mecanică, un combinat poligrafic. A apărut o industrie metalurgică şi s-au pus bazele industriei etxractive, minele de cărbuni de la Nalaiha, exploatarea petroliferă de la Dzum-Bain. S-a creat o bază auto şi, mai ales, calea ferată trans-mongolă Moscova—Ulan Bator—Pekin (cu contribuţia celor trei state), care devine, tot mai mult, un fel de coloană vertebrală a ţării.

Creşterii vitelor — prima avuţie a ţării — i s-a acordat o deosebită grijă. Astăzi Mongolia deţine primul loc în lume în ceea ce priveşte numărul de vite pe cap de locuitor.

Una din cele mai importante realizări ale poporului mongol o constituie revoluţia culturală care a avut loc în ţară. Intreaga populaţie a ţării este ştiutoare de carte. Universitatea de stat de la Ulan-Bator, care a luat fiinţă în 1942, cele trei instituţii de învăţămînt superior, precum şi cele 13 şcoli tehnice şi 424 şcoli teoretice generale, pregătesc cadre cu o înaltă calificare pentru ramurile economiei naţionale.

Vedere parţială a Universităţii de Stat „Cioibalsan" din R. P. Mongolă.

Planul trienal 1958—1960 a ridicat în faţa poporului muncitor noi sarcini: sporirea volumului global al producţiei industriale cu aproximativ 40 la sută; şeptelul trebuie să ajungă în 1960 la 25 milioane de capete, ceea ce înseamnă o sporire de peste 3 ori faţă de 1920. Una din principalele sarcini ale planului trienal este dezvoltarea agriculturii. Peste 50 la sută din gospodăriile araţilor vor fi cuprinse în Uniunile agricole. Aceste uniuni trebuie să devină mari aşezări omeneşti prevăzute cu centrale electrice şi cu alte întreprinderi de producţie, cu spitale, şcoli, cluburi etc. Planul de trei ani prevede înfiinţarea a 150 de asemenea aşezări fixe.

Cît priveşte suprafaţa însămînţată ea va fi extinsă de două ori.

Succesele realizate de R. P. Mongolă sînt rezultatul firesc al unei munci pline de abnegaţie duse ani de-a rîndul de fiii ei credincioşi sub conducerea Partidului Revoluţionar Popular Mongol, pentru a face patria lor cît mai fericită.

Astăzi, cu ocazia marii sărbători a Mongoliei populare, poporul romîn urează noi succese poporului mongol în munca sa paşnică de construire a socialismului. El îşi exprimă cu acest prilej prietenia sa sinceră, hotărîrea fermă de a contribui la întărirea continuă a relaţiilor frăţeşti dintre cele două ţări.

Congresul fermierilor model din R. D. Vietnam

Corespondenţă specială pentru „AGRICULTURA NOUĂ"

Congresul fermierilor model din R.D. Vietnam a avut loc la sfîrşitul lunii mai în Hanoi. Au luat parte 662 lucrători agricoli şi reprezentanţi ai unităţilor importante de producţie agricolă. Printre ei se găseau ţărani din Delta Rîului Roşu, pescari de pe coasta Cua Tung, aproape de linia de demarcaţie, tăietori de lemne din junglele din nord-est, fermieri din regiunea Thai-Meo şi conducători ai colectivelor de ajutor mutual şi ai cooperativelor de producţie agricolă, cu alte cuvinte nucleul agriculturii socialiste din R.D. Vietnam.

Trecînd în revistă realizările în agricultură din ultimii trei ani de reorganizare economică, Tuan Hun Duc, care a vorbit din partea partidului Laodong, a declarat la Congres printre altele:

„In această perioadă s-au irigat peste 120.000 ha. de pămînt. Ţăranii noştri au prestat 22 milioane zile-lucru luptînd împotriva secetei. Ei au săpat 130.000 lacuri mici şi 8.500 km² canale de irigaţie".

Acum 3 ani, ostilităţile au încetat în ţară. In ceea ce a fost odată Zona Albă, pustiită de inamic de orice vegetaţie, înăbuşită de buruieni, minată şi împrejmuită cu sîrmă ghimpată, apar acum ogoare înfloritoare de orez. Munca fermierului model Hoi din provincia Kien este strîns legată de revalorificarea fostei Zone Albe. In timpul rezistenţei, Hoi a condus un grup de partizani specializat în acţiuni de minarea terenurilor. Acum, el lucrează la curăţirea minelor. Pînă în prezent el a curăţat 50 de hectare punîndu-şi viaţa în pericol la fiecare pas.

De altminteri, la Congres se aflau nenumăraţi delegaţi, care s-au distins prin folosirea mijloacelor tehnice noi în agricultură, în locul metodelor de lucru primitive. Agitatorul Xep a încurajat mult folosirea unui nou sistem de grape în provincia Phu tho, sistem folosit acum cu mult succes şi de fermierii din provincia Nghe an. Fermierul model Nhoung din provincia Thai binh a dezvoltat în regiunea sa metoda culturilor încrucişate.

In Vietnam exista o zicală care oglindea soarta nenorocită a ţăranilor. Ea suna cam aşa: „Un copac mort, rămîne mort chiar dacă îl afunzi în apă, iar omul sărac rămîne sărac şi nu poate spera la nici o schimbare prin muncă".

Acum însă, s-a deschis o viaţă nouă pentru ţăranii din Republica Democrată Vietnam. Ei au suficient orez pentru întregul an şi nici nu poate fi vorba de foamete în perioada dinaintea strîngerii recoltei. Cu surplusul lor de produse agricole ei îşi pot procura îmbrăcăminte, zahăr şi carne.

Cîştigătorul „Campaniei de întrecere pentru ridicarea producţiei la hectar" este tînărul Tran Van Tac din provincia Haiduong, în vîrstă de 18 ani. Pe un teren experimental de 576 m², prin aplicarea noilor metode tehnice şi o mai bună îngrăşare a pămîntului, el a recoltat 356 kg. de orez (adică peste 6 tone la hectar). Al doilea clasat este Bo van Thuan, conducătorul unui grup de ajutor manual care a produs 202 kg. pe un teren de 360 m² (adică 4 tone la hectar). Şi lista fruntaşilor ar putea fi mult prelungită.

Aceste realizări în domeniul agriculturii ale ţăranilor din R.D. Vietnam sînt doar primele trepte. La Congres, fermierii au făcut un important schimb de experienţă. Metodele cele mai bune vor fi extinse în întreaga ţară.

Congresul a arătat limpede ţăranilor noştri că munca în colectiv este mai bună decît munca individuală. Unindu-şi forţele ei îşi vor construi o viaţă mai bună, mai îmbelşugată. Acesta este de altminteri unul din ţelurile principale ale construirii socialismului în Republica Democrată Vietnam.

(De la redacţia ziarului „Voice of Vietnam)

IMPORTANT!

Magazinele cooperativelor de consum din raionul Mediaş pune la dispoziţia ţăranilor muncitori cu preţuri avantajoase:

— ţesături de lînă şi bumbac.
— confecţii pentru femei, bărbaţi şi copii.
— încălţăminte cu talpă şi feţe de pînză pentru femei şi copii.
— articole cosmetice şi de parfumerie.
— articole de menaj.
— garnituri de mobilă pentru dormitoare şi bucătării.
— maşini şi unelte agricole, precum şi alte produse industriale necesare gospodăriilor dvs.

VOM INVINGE CAPITALISMUL IN INTRECEREA PAŞNICA

In prezent, în Republica Democrată Germană se află delegaţia Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu N. S. Hruşciov, care va lua parte la Congresul al V-lea al P.S.U.G. Pretutindeni delegaţia este întîmpinată cu multă dragoste şi căldură de populaţia ţării prietene.

La 8 iulie, tovarăşul Hruşciov a luat cuvîntul la mitingul care a avut loc în oraşul Halle, mare centru industrial al R. D. Germane. El a vorbit, între altele, despre iniţiativele şi eforturile făcute de Partidul Comunist al U.R.S.S. şi guvernul sovietic pentru asigurarea păcii în lume.

„Noi am făcut multe propuneri bune îndreptate spre atingerea acestui ţel", — a spus tovarăşul Hruşciov. „Dacă aceste propuneri ar fi fost acceptate, ele, fără îndoială, ar fi contribuit la micşorarea încordării internaţionale şi asigurarea unei păci trainice. Dar, după cum ştiţi, întotdeauna cînd prezentăm astfel de propuneri duşmanii păcii încep să caute pretexte de care să se agaţe pentru a respinge propunerile noastre".

„Noi nu ne amestecăm şi nu dorim să ne amestecăm în treburile altor state", — a subliniat tovarăşul Hruşciov. „Să ne măsurăm forţele dar nu în război, ci în întrecerea paşnică. Să se întreacă tinerele ţări socialiste care cresc şi se întăresc cu vechea şi îmbătrînita lume capitalistă şi să vedem cine va lua-o înainte, cine va învinge".

Remarcînd că pe an ce trece ţările socialiste devin tot mai puternice şi prietenia dintre ele tot mai trainică, vorbitorul s-a oprit asupra cîtorva din marile realizări obţinute de Uniunea Sovietică. Anul acesta, de pildă, U.R.S.S. va construi şapte furnale şi va spori producţia de fontă cu mai bine de patru milioane şi jumătate de tone numai prin punerea în funcţiune a acestor furnale.

O expresie strălucită a avîntului pe care l-a luat ştiinţa sovietică, a voinţei clasei muncitoare, a înţelepciunii mişcării comuniste o constituie lansarea de către U.R.S.S. a celor trei sateliţi artificiali ai pămîntului. După cum se ştie, americanii au lansat şi ei trei sateliţi, dar aceştia sînt de o sută de ori mai mici decît cel de-al treilea satelit sovietic. Aceasta este o convingătoare dovadă că ştiinţa sovietică a depăşit realizările americanilor.

Slugile capitalului nu vor să recunoască că socialismul vine să înlocuiască capitalismul. Dl. Adenauer, de pildă, nu recunoaşte existenţa Republicii Democrate Germane. S.U.A. nu recunosc nici existenţa Republicii Populare Chineze. Ironizîndu-i pe aceştia, tov. Hruşciov a făcut o comparaţie cît se poate de plastică. Dacă ai să vorbeşti unui orb, a spus vorbitorul, despre strălucirea soarelui pe care nu l-a văzut niciodată, el tot n-o să înţeleagă nimic şi o să spună că nu există nici un fel de lumină a soarelui. La fel şi slugile capitalului. Ele se încăpăţînează să nu recunoască acest lucru. Le vine însă tot mai greu să conteste realizările socialismului; pe zi ce trece ţările socialiste îşi dezvoltă economia tot mai mult.

„Fireşte, — a spus tovarăşul Hruşciov, — că ţările noastre au şi forţele armate necesare care stau de strajă statelor socialiste şi sînt în stare să apere libertatea şi independenţa popoarelor ţărilor noastre, cuceririle lor împotriva atentatelor duşmanilor. Ţările noastre au armate nu pentru a ataca, ci pentru a se apăra. Sîntem gata să dezarmăm imediat şi după cum se ştie luăm deja măsuri de dezarmare. **Noi vom învinge capitalismul şi fără război, îl vom învinge în întrecerea paşnică, prin munca noastră".**

Socoteala imperialiştilor şi raportul observatorilor O.N.U. în Liban

Publicarea raportului observatorilor Organizaţiei Naţiunilor Unite a însemnat o evidentă înfrîngere a politicii imperialiştilor în Liban. Arătînd că „problema libaneză este o problemă pur internă şi că nu poate fi vorba de un amestec al Republicii Arabe Unite", observatorii au dărîmat toate minciunile scornite de occidentali, iar pretextul pentru o intervenţie în Liban a fost spulberat. Din clipa în care s-a dovedit că nici un amestec din afară nu s-a făcut în favoarea răscoalei din Liban, din clipa în care s-a demonstrat limpede că este o răscoală populară împotriva actualei conduceri prooccidentale a ţării, cu greu ar mai putea fi invocat articolul 51 din Carta O.N.U.

Fără îndoială că atunci cînd Consiliul de Securitate al O.N.U. a trimis observatori în Liban, diplomaţia imperialistă socotea că lucrurile se vor „aranja" în interesul Occidentului, miza pe faptul că guvernul libanez va reuşi să mistifice realitatea influenţînd astfel raportul ce trebuia întocmit. De îndată însă ce trimişii O.N.U. au arătat adevărul, occidentalii şi membri guvernului libanez au sărit ca arşi. „Părerile observatorilor O.N.U. se bazează pe informaţii fragmentare şi pripite", a declarat pe un ton iritat Şamun preşedintele Libanului. El a mai spus că este „deceptionat atît de secretarul general al O.N.U. cît şi de grupul de observatori" şi că „criza din Liban are nevoie de altceva decît de observatori". Ce este acest „altceva" nu-i greu de priceput: o intervenţie directă a americanilor.

Deşi puşi în faţa faptelor ce nu pot fi negate, imperialiştii nu se împacă cu gîndul de a pierde Libanul şi încearcă tot soiul de manevre, recurg la presiuni, însfîrşit metodele obişnuite din arsenalul diplomaţiei atlantice. Aşa cum scria ziarul „New York Times" „...dacă Libanul va cădea ceea ce va rămîne din influenţa occidentală asupra lumii arabe, va dispare". Ca atare, Dulles după o întrevedere de două ore cu Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., a dat de înţeles în cadrul unei conferinţe de presă că dacă O.N.U. nu va acţiona aşa cum doreşte el, S.U.A. sînt pregătite să trimită în Liban forţele lor armate. Paralel cu aceasta se trag diferite sfori şi combinaţii pentru o intervenţie în Liban a Irakului sub firma pactului de la Bagdad. Insfîrşit, în cazul cînd manevrele de mai sus nu s-ar dovedi eficace se va încerca un compromis prin înlocuirea lui Şamun cu o persoană care bucurîndu-se de oarecare simpatie în rîndurile răsculaţilor să prezinte totuşi garanţia că va menţine Libanul în sfera intereselor occidentale.

Toate aceste planuri însă nu au nici o şansă să fie puse în aplicare.

NEGRU pe ALB

Generalul american Twinning a declarat la o conferinţă de presă că Statele Unite sînt gata să trimită trupe în Liban.

Ast general nu prea-nţelept
Se bate-acum cu pumnii-n piept;
Ca mîine însă s-ar putea
Ca el cu pumnii-n cap să-şi dea...

LA INSILOZATUL TRIFOIULUI

Lucaci baci se numără printre cei mai vechi muncitori ai gospodăriei agricole de stat Săcueni, regiunea Oradea. In toamna anului 1946, cînd a luat fiinţă gospodăria l-am găsit aici. Şi nu întîmplător. Argăţise pe moşia grofului Stubemberg şi nu se îndura să plece tocmai atunci cînd toate aveau să fie un bun al poporului. Ani de-a rîndul a muncit mai abitir ca în tinereţe, pentru bunul mers al gospodăriei. Acum e pensionar. Dar parcă-l poţi ostoi pe Lucaci baci la şedere? In ciuda celor 66 de ani el conduce şi acum lucrările de depozitare şi păstrare a nutreţului pentru furajarea animalelor.

Ca de obicei, în dimineaţa aceea Lucaci baci a mai dat o raită pe la grajduri, apoi a plecat spre silozuri. Cînd a sosit inginerul zootehnist Aurel Moldoveanu, Lucaci baci l-a întîmpinat ca un adevărat ostaş la datorie; i-a raportat: „Sîntem gata pentru însilozare, tovarăşe inginer". Intr-adevăr cele 6 silozuri cu o capacitate de peste 8 vagoane fiecare, aşezate în spatele grajdurilor, erau curăţate şi dezinfectate cu lapte de var.

..In scurtă vreme lîngă silozuri a sosit un rutier cu o remorcă plină cu trifoi verde şi proaspăt. Echipa condusă de Lucaci baci abia prididea cu descărcatul primei remorci cînd veni şi Francisc Meleg cu alta şi mai încărcată. După ce au fost descărcate cele 2 remorci şi cîteva căruţe, Lucaci baci aranjă în aşa fel nutreţul încît să poată intra în siloz încă două ajutoare. E vorba de Şari şi Rîndunica, două iepe de toată frumuseţea, care prin mişcările lor în interiorul silozului vor ajuta la bătătorirea trifoiului. In timp ce iepele alergau nervoase prin masa de trifoi verde, Lucaci baci arunca cîte o furcă plină de trifoi, acolo unde i se părea lui că e groapă. Asta pentru ca masa verde să fie uniformă şi deopotrivă de bătătorită.

Intre timp, la silozuri soseau alte transporturi de trifoi. Pînă seara primul siloz era aproape plin. In zilele următoare s-a lucrat cu acelaşi spor, dar şi cu mare grijă. Lucaci baci nu lăsa să se descarce alt transport de trifoi pînă ce cantitatea adusă mai înainte nu era bine aşezată şi bătătorită, pentru a nu rămîne goluri de aer, în masa verde. Peste masa de nutreţ însilozat s-a presărat sare cîte 10 kg. de fiecare vagon pentru a se asigura un furaj de calitate.

O deosebită grijă s-a dat umplerii în întregime a silozurilor. Astfel, după ce s-a umplut cu nutreţ groapa respectivă s-a aşezat deasupra un grătar de scînduri care să cuprindă întreaga masă verde. Peste grătar au fost puse rogojini şi apoi cîte 100 saci plini cu pămînt. După 24 de ore grătarul, rogojinile şi sacii au fost ridicate. In spaţiul care se formează prin lăsarea nutreţului a mai încăput în fiecare groapă cîte un vagon şi jumătate de masă verde. După ce silozurile au fost umplute gropile au fost acoperite cu un strat de pămînt gros de 40-50 cm.

In cîteva zile Lucaci baci a raportat conducerii că în cele 6 silozuri au fost însilozate peste 50 vagoane de trifoi şi alte ierburi. Lucaci baci n-a uitat însă să amintească organizaţiei de bază P.M.R. şi comitetului sindical de numele lui Ion Major, Teodor Silaghi, Alex. Stevlic şi Francisc Meleg care au muncit cu multă tragere de inimă în această acţiune.

V. CAZACU

Tunsul mecanic al unei oi în două minute

In scopul obţinerii unor producţii sporite de lînă în anul acesta un număr tot mai mare de gospodării agricole de stat ca: Andrăşeşti, Borăneşti, Ivăneşti, Malu, Roşeţi etc. au folosit tunsul mecanic al oilor, iar brigăzile mobile din S.M.T.-urile Reghin, Carei, Făurei, M. Viteazu, Cobadin etc. au executat tunsul mecanic în gospodăriile colective.

Pentru a se putea obţine rezultate cît mai bune în această direcţie, adică un timp de tuns cît mai scurt şi de calitate, specialiştii Institutului de cercetări zootehnice, au efectuat, diferite cercetări în staţiunile Palas—Constanţa, Ruşeţu — Galaţi, Pădureni — Timişoara, în colaborare cu Institutul de cercetări de mecanizare şi electrificare a agriculturii.

Astfel, printr-o mai bună organizare a tunsului în acest an s-a putut realiza în cadrul întrecerii socialiste între tunzătorii de la staţiunea Palas, timpul record de 2 minute pe cap de oaie de către tunzătorul Simionescu Ion.

Demn de remarcat este şi faptul că cercetările făcute au arătat că de fiecare oaie se obţine cantitatea de 260 gr. lînă, în plus, atunci cînd aceasta este tunsă mecanic decît dacă este tunsă manual. Aplicînd tunsul mecanic staţiunea Palas a realizat 1040 kg. lînă în plus, fără a mai vorbi de celelalte avantaje ca obţinerea unui fir de lînă mai lung, reducerea timpului de tuns etc.

Un calcul sumar ne arată că dacă s-ar introduce tunsul mecanic la numai jumătate din numărul oilor cu lînă fină şi semifină din ţara noastră la un spor de numai 200 g. pe cap de oaie, s-ar obţine în plus cantitatea însemnată de peste 350.000 kg. lînă de calitate.

Ing. LUCIAN ROŞCA
de la I.C.Z.

Spartachiada de vară în raionul Craiova

Concursurile sportive din cadrul Spartachiadei de Vară a tineretului au stîrnit un deosebit interes în rîndurile sătenilor din raionul Craiova. Şi, în această privinţă, cifra de 8.000 participanţi este destul de grăitoare. Cei mai mulţi concurenţi s-au înscris la atletism, trîntă, tir, handbal şi fotbal, — ultima disciplină fiind cea mai populară. In fiecare sat activează cîte o echipă de fotbal, iar comuna Bucovăţ numără 5 echipe. Pentru buna desfăşurare a concursurilor sportive, colectivele şi-au amenajat, — pe măsura posibilităţilor — diferite baze sportive, aşa cum a făcut colectivul „Avîntul"-Pieleşti, care a amenajat un teren de fotbal gazonat, o pistă de atletism etc. Colectivul sportiv „Jiul" din comuna Mofleni, a amenajat recent un teren de jocuri sportive. Aci s-a ţinut, zilele trecute, faza pe centre de comune, din cadrul Spartachiadei de Vară, la care au participat 240 de concurenţi.

In general, după reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport activitatea sportivă de mase a luat o deosebită dezvoltare în raionul Craiova, şi printre colectivele fruntaşe se pot menţiona „Sportul Muncitoresc" din comuna Bucovăţ, care numără 360 de membri în U.C.F.S. iar echipa de tir este campioană a regiunii Craiova pe 1958. Apoi, mai pot fi citate colectivul „Avîntul"-Terpeziţa", „Voinţa"-Bratovoieşti, unde trebuie relevat faptul că preşedintele colectivului tov. Florea I. Florea, deşi numără 50 de ani, totuşi se ocupă intens de activitatea sportivă.

Rodnică activitate sportivă în raionul Domneşti

O dată cu reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră, activitatea sportivă din satele şi comunele raionului Domneşti a luat un nou avînt. Numărul celor care au devenit membri ai U.C.F.S.-ului şi care au păşit pe terenurile de sport a crescut simţitor în ultima vreme, întrecînd cifra de 2.000. De asemenea, numărul colectivelor sportive a fost dublat. Dacă înainte de reorganizare existau numai 12 colective, astăzi în raionul Domneşti activează 23 de colective sportive dintre care pot fi citate, ca fruntaşe, „Recolta"-G.A.S. Domneşti (149 de membri), „Infrăţirea"-Bolintinul din Vale, „Recolta"-Mihăileşti, „Scînteia"-Crevedia etc. La aceste colective se practică cele mai populare discipline sportive ca: atletism, volei, tir, trîntă, box, fotbal, handbal, ciclism, şah, etc. La faza raională de atletism care s-a desfăşurat în comuna Mihăileşti, au luat parte 75 de concurenţi dintre care s-au remarcat: Negrilă Marin, Nicolae Culcea, C. Niţu, Marin Naghin, I. Constantin, Victoria Bulumac şi Olga Borangic, ultima fiind o tînără cu reale posibilităţi pentru probele de viteză. De altfel, aceasta a cucerit la campionatul regiunii Bucureşti de atletism, care s-a desfăşurat pe stadionul Republicii din Capitală, trei titluri de campioană la probele: 100 m. plat, lungime şi înălţime.

Recent, a luat sfîrşit campionatul raional de fotbal la care au participat 7 echipe, iar titlul de campioană a revenit formaţiei „Infrăţirea"-Bolintinul din Vale. Printre disciplinele sportive care se bucură de o mare popularitate în raionul Domneşti se numără şi boxul. Aci activează o serie de elemente talentate cum sînt: Barton Silviu, Barbu Victor, N. Ghibu, M. Ciobanu, Zenovev Marin, etc.

M. LERESCU

Săteni!

Pentru lucrările de întreţinere a culturilor cumpăraţi Prăşitori cu tracţiune animală de la unităţile

COOPERAŢIEI de CONSUM

Nici capul nu mă doare!

ANIMALELE MI LE-AM ASIGURAT FACULTATIV

LA ADAS

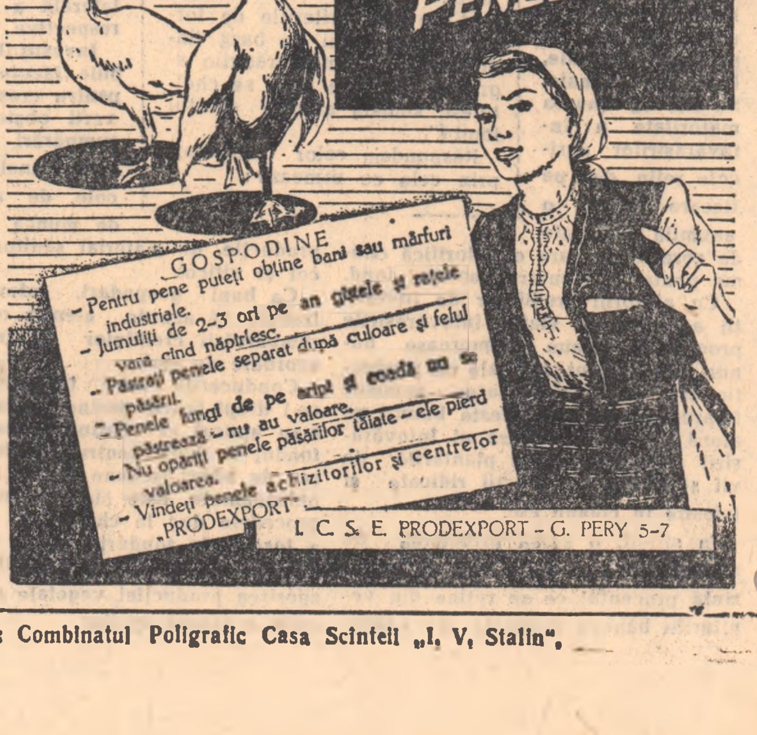

NU ARUNCAŢI PENELE!

GOSPODINE
- Pentru pene puteţi obţine bani sau mărfuri industriale.
- Jumuliţi de 2-3 ori pe an gîştele şi raţele vara cînd năpîrlesc.
- Păstraţi penele separat după culoare şi felul păsării.
- Penele lungi de pe aripi şi coadă nu se păstrează — nu au valoare.
- Nu opăriţi penele păsărilor tăiate — ele pierd valoarea.
- Vindeţi penele achizitorilor şi centrelor „PRODEXPORT".

I. C. S. E. PRODEXPORT - G. PERY 5-7

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".